

διαμίσιν
ανάμνησιν

του Παναγιώτη Διαρόπουλου

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σύλληψη - Σκηνοθεσία: Παναγιώτης Λιαρόπουλος

Δραματουργία - Επεξεργασία Κειμένων: Ζωή Δαβουρλή | Νεφέλη Μαϊστράλη

Κείμενα: Ζωή Δαβουρλή | Νεφέλη Μαϊστράλη | Παναγιώτης Λιαρόπουλος | Ομάδα Συνεντεύξεων

Σκηνικά: Alexandros Piechowiak

Σχεδίαση Κοστούμιών: Αρχοντούλα Τσατουλάκη

Προτότυπη μουσική σύνθεση/μουσικός επί σκηνής: Γιάννης Ισμυρνιόγλου

Φωτισμοί: Σεμίνα Παπαλεξανδροπούλου

Βοηθός Σκηνοθέτης: Narod Shahinian

Κίνηση: Παναγιώτης Λιαρόπουλος

Παίζουν οι ηθοποιοί: Mara Căruțașu | Delyan Iliev | Aulona Lupa | Πέννυ Μπουκουβάλα

Σταύρια Νικολάου | Βασίλης Τρυφουλτσάνης

Φωτογραφία: Παναγιώτης Διαπούλης

Video Editing: Αστέρης Κανούσης

Παραγωγή: Βερονίκη Κρικώνα | Νίκος Πασαμήτρος

Δημόσιες Σχέσεις: Ελίνα Ευαγγελοπούλου

Cast, Creative & Production

Conception - Direction: Panagiotis Liaropoulos

Playwright - Text Processing: Zoe Davourli | Nefeli Maistrali

Texts: Zoe Davourli | Nefeli Maistrali | Panagiotis Liaropoulos | Interview Team

Scenery: Alexandros Piechowiak

Costume Design: Archontoula Tsatsoulaki

Original composing/Musician on Stage: Giannis Ismirnioglou

Lighting: Semina Papalexandropoulou

Assistant Director: Narod Shahinian

Movement: Panagiotis Liaropoulos

Actors: Mara Căruțașu | Delyan Iliev | Aulona Lupa | Penni Boukouvala | Stavria Nikolaou | Vasilis Tryfoultsanis

Photography: Panagiotis Diapoulis

Video Editing: Asteris Kanousis

Production: Veroniki Krikoni | Nikos Pasamitros

Public Relations: Elina Evangelopoulou

Δια μίαν Ανάμνησιν

“Όταν δεν έχεις άλλη επιλογή, βαφτίζεις “επιλογή” τον δρόμο που άλλοι σου χάραξαν και πορεύεσαι με αυτό. Και τι μένει τελικά; -Οι μνήμες- οι μνήμες σε κρατάνε και σου δίνουν δύναμη να προχωρήσεις”.

“Δια μίαν ανάμνηση” - μια ωδή για το προξενιό, ξετυλίγει στους θεατές μαρτυρίες καταπίεσης, έρωτα & επιλογών.

Μια devised/documentary παράσταση σε σύλληψη/σκηνοθεσία Παναγιώτη Λιαρόπουλου στο πλαίσιο του προγράμματος ECHO III - For Memory's Sake που υλοποιείται από τον μη κερδοσκοπικό οργανισμό Inter Alia.

Το «Δια μίαν ανάμνησιν» πραγματεύεται το προξενιό, το γάμο και την πυρηνική οικογένεια στο χώρο των Βαλκανίων. Στη σκηνή θα βρεθούν Έλληνες και ξένοι ηθοποιοί από τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία και την Αλβανία, όπου θα συνδημιουργήσουν και θα παρουσιάσουν μια συλλογική πολυπολιτισμική εμπειρία βασισμένη σε μαρτυρίες, στην παράδοση, αλλά και στην καλλιτεχνική αντίληψη των νέων ανθρώπων πάνω στον έρωτα, την οικογένεια και το καθήκον. Το κείμενο της παράστασης έχει διαμορφωθεί με βάση συνεντεύξεις ανθρώπων που έχουν βιώσει το προξενιό είτε προσωπικά είτε ως παιδιά αντίστοιχων γάμων είτε ως προξενητές/προξενήτρες είτε ως μέλη μιας κοινωνίας στην οποία ο γάμος από προξενιό ήταν η συνήθης μέθοδος.

«Και ξαφνικά σηκώθηκε αέρας.

Στην μέση της πλατείας η κόρη στροβιλίζεται στον ήχο που κάνουν τα βήματα των πιστών, καθώς γυρνούν από την εκκλησία.

Και μοιάζει σαν ο χειμώνας να μαλάκωσε λιγάκι.

Η κόρη έκλεισε τα μάτια και πρόβαλλαν μπροστά της τα χωράφια

Τα στάχυα

Τα φώτα στα χωριά

Οι βρύσες

Οι πηγές

Το φεγγάρι είχε ξεπροβάλλει εδώ και ώρα κι έλουζε τα μικρά χωριά

Στην πλατεία κάποιοι σταματούσαν να θαυμάσουν την κόρη που στροβιλίζεται

Η κίνηση της φούστας της έχει σηκώσει αέρα

Σιγά σιγά μαζεύονται πολλοί

Στέκονται και κοιτούν την κόρη που στροβιλίζεται

Και σαν κάτι να γεννιέται από τις βαριές πέτρες

Και πλησιάζουν ο ένας τον άλλον

Και σαν κάτι να τους τραβά όλο και πιο κοντά στην κόρη που στροβιλίζεται

Και ξάφνου η κόρη σταματά

Και βγάζει μια κραυγή που κάνει τα φώτα της πλατείας να σβήσουν για μια στιγμή
Για μια στιγμή μονάχα αυτοί οι άνθρωποι μοιράζονται το τίποτα
Και μια μάνα σπάει τη σιωπή ανοίγοντας το στόμα
Κι είναι σαν πουλί που βγάζει την τελευταία του πνοή
Ύστατο χαιρετισμό στη νύχτα
Φόρο τιμής στις γυναίκες που πονάνε
Θυσία για τις ψυχές που καθήκαν άδικα
Στο βάθρο της δόξας και της τιμής
Χαίρε εσύ
Ατέλειωτη θάλασσα
Σε απελευθερώνω
Δεν αντέχω άλλο να σε κυνηγώ

-Narod Shahinian

For Memory's Sake

"When you have no other choice, you name the road others paved for you a "choice"
- and you keep going . What's left? – The memories- the memories keep you going
and give you strength to move on."

"For Memory's Sake" – an ode to arranged marriages, unfolds in front of the audience
testaments of oppression, love & choice.

A devised/documentary play created and directed by Panagiotis Liaropoulos as part
of ECHO III – For Memory's Sake implemented by the Inter Alia not-for-profit organi-
zation.

"For Memory's Sake" looks at arranged marriages, marriage and nuclear families in
the Balkan context. Greek, Bulgarian, Romanian and Albanian actors meet on stage
to co-create and present a collective intercultural experience based on testimonies,
tradition and also the artistic understanding of young people on love, family and duty.
The text is created based on interviews from people who have experienced arranged
marriages either personally or as the children of such marriages , as matchmakers or
members of a community where arranged marriages was a common practice.

“Suddenly, the wind blows.
In the middle of the square the girl is spinning round and round
at the sound of people’s steps coming back from church.
And it seems like winter is softer now.
The girl shuts her eyes and sees the fields
The cob straws
The village lights
The fountains
The water springs
The moon’s been out for some time now
Pouring its light upon the little villages
In the square some people stop to admire the girl spinning round and round
The wind blows again from the movement of her skirt.
More and more people gather now
They stand and watch the girl spinning round and round
And it’s like something is born from the heavy stones
And they come closer to one another
Like something brings them closer to the girl spinning round and round.
And suddenly the girl stops
She screams and that blows out the streetlamps on the square just for a moment
And just for a moment , these people share the nothingness
A mother opens her mouth and breaks the silence
Sounds like a bird taking its last breath
A farewell to the night
A tribute to the women in pain
A sacrifice for the souls lost in vain
In the name of glory and honor
Hail you
Neverending sea
I set you free
I can bear to chase you no more. ”

-Narod Shahinian

Για την Ανάμνηση

Η ανάμνηση είναι το προσωπικό βίωμα που επανέρχεται στη μνήμη. Η σύνθετη ψυχική λειτουργία της επαναφοράς μιας χρονικής στιγμής. Η επαναφορά του περασμένου.

Μέσα στη ρευστή διάσταση του χρόνου, συχνά ξεχνάμε την καθοριστικότητα της μνήμης και της αναπαράστασης του παρελθόντος για το παρόν και το επιθυμητό μέλλον. Η ανάκληση της ανάμνησης πολλές φορές αποτελεί προβολή ενός παρόντος συναισθήματος πάνω στον καμβά του παρελθόντος. Είμαστε οι μνήμες, οι αναμνήσεις μας και οι επανερμηνείες τους.

Οι δομημένες και κατασταλαγμένες βεβαιότητές μας, μας προσφέρουν συνάφεια και συνέχεια στον ιδιωτικό και δημόσιο βίο. Χωρίς αυτές δεν θα μπορούσαμε να σκεφτούμε ή να πράξουμε με τρόπο που να έχει εξακολουθητικό νόημα και αξία πέρα από το στιγμιαίο.

Σε μια άλλη εποχή και νοοτροπία, που γνωρίζουμε αλλά δεν έχουμε βιώσει, οι νέες και οι νέοι παντρεύονταν με προξενιό. Οι γιαγιάδες μας και οι παππούδες μας, ίσως και οι γονείς μας παντρεύτηκαν χωρίς να διαλέξουν τον σύντροφό τους, χωρίς να ερωτευθούν. Κάποιες γνώρισαν τον μελλοντικό τους σύζυγο την ημέρα του γάμου.

Τι σημαίνει το προξενιό για εμάς σήμερα; Τι αξία έχει η μη βιωμένη μνήμη, η κοινωνική μνήμη στις μέρες μας; Πως η βαλκανική κληρονομιά του εξαναγκασμού αντικατοπτρίζεται στις συμπεριφορές και τα συναισθήματά μας; Πως η αντήρηση του προξενιού

On Recollection

Recollection is the personal experience that comes back to memory. The complex mental function of reliving a moment in time. Of bringing back the past.

In the fluid dimension of time, we often forget the decisiveness of memory and the representation of the past for the present and the desired future. Recollection is often a projection of a present emotion onto the canvas of the past. We are our memories, our recollections and their reinterpretations.

Our structured and settled certainties offer us relevance and continuity in private and public life. Without them, we would not be able to think or act in a way that has ongoing meaning and value beyond the momentary.

In another time and mentality, which we know but we have not experienced ourselves, young women and men married with arranged marriage. Our grandmothers and grandfathers, maybe even our parents, got married without choosing their partner, without falling in love. Some met their future husbands on their wedding day.

What does arranged marriage mean to us today? What is the value of unlived memory, social memory nowadays? How is the Balkan heritage of coercion reflected in our behaviour and emotions? How does the echo of arranged marriage shapes the way we approach, fall in love and love people? Panagiotis Liaropoulos' theatre play explores these questions without trying to elicit answers but by delving into the feeling, expression and meaning of human relationships.

διαμορφώνει τον τρόπο που πλησιάζουμε, ερωτευόμαστε και αγαπάμε τους ανθρώπους; Αυτές τις ερωτήσεις εξερευνά η θεατρική παράσταση του Παναγιώτη Λιαρόπουλου, χωρίς να προσπαθεί να εκβιάσει απαντήσεις αλλά εμβαθύνοντας στο αίσθημα, την έκφραση και τη νοηματοδότηση των ανθρώπινων σχέσεων.

Νίκος Πασαμήτρος

δρ. Διεθνών Σπουδών, επισκέπτης ερευνητής στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Διεθνών Σχέσεων του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, ιδρυτικό μέλος της Inter Alia

Nikos Pasamitros

PhD in International Studies, visiting research fellow at the Department of Political Science and International Relations at the University of the Peloponnese, founding member of Inter Alia

Η κοινή μας κληρονομιά

Our Common Heritage

Στο “Δια Μίαν Ανάμνησιν” βλέπουμε επί σκηνής μία οικογένεια, ελληνική; βουλγάρικη; ρουμάνικη; αλβανική; Δεν έχει σημασία. Μπορεί οι 6 ηθοποιοί να μιλάνε διαφορετικές γλώσσες, όμως η εικόνα είναι μία.

Αυτό για μένα είναι και το συναρπαστικό της παράστασης: ο τρόπος με τον οποίο μπαίνει στο επίκεντρο η γυναίκα και ξεδιπλώνονται πρακτικές του παρελθόντος και παραδόσεις των Βαλκανίων μέσα από πολλαπλές ανθρώπινες μαρτυρίες που έρχονται από διαφορετικές χώρες. Χρησιμοποιεί διαφορετικές γλώσσες και όμως όλα αυτά υφαίνονται με έναν μοναδικό τρόπο που δημιουργούν στον θεατή την εντύπωση ενός κοινού βιώματος, με διάρκεια στο χρόνο, που καθορίζει τελικά και διαμορφώνει τους ρόλους των φύλων στο σήμερα.

Το προξενιό, ίσως το 2023 φαντάζει κάτι μακρινό για τη σύγχρονη κοινωνία και τον τρόπο με τον οποίο οι σχέσεις διαμορφώνονται, όμως η παράδοση είναι αναπόσπαστο μέρος της ταυτότητας ενός τόπου, μιας κοινωνίας και κατ’επέκταση του κάθε ενός και της κάθε μιας από εμάς. Η παράδοση και οι διάφορες πτυχές της είναι αυτή που ενώνει το χθες με το σήμερα, αυτή που δίνει διάρκεια στις έννοιες και επανακαθορίζει την ύπαρξη μας στο σήμερα. Αυτά είναι και τα ζητήματα που πραγματεύεται το ECHO III: For Memory’s Sake, μένοντας πιστό στις προηγούμενες εκδοχές του (ECHO I: Dark Vein και ECHO II: Traditions in Transition), εστιάζοντας στη λογική μη εθνοκεντρικών απόψεων και προβληματίζοντας μέσω των τεχνών για την κληρονομιά και την παράδοση.

In “For Memory’s Sake” we see a family on stage. Greek? Bulgarian? Romanian? Albanian? It doesn’t matter. The six actors may speak different languages, but the image is one.

This, for me, is the fascinating thing about the show: the way in which the woman comes into focus and the practices of the past and traditions of the Balkans unfold through multiple human testimonies from different countries. Although it uses different languages they are all woven in a unique way that creates the impression of a common experience for the viewer, lasting in time, that ultimately defines and shapes the roles of the sexes nowadays.

Arranged marriage, perhaps in 2023 seems something distant for modern society and the way in which relationships are formed, but tradition is an integral part of the identity of a place, a society and by extension each and every one of us. Tradition and its various aspects are what unites the past with the future, what creates enduring concepts, and redefines our existence today. These are the issues “ECHO III: For Memory’s Sake” deals with, remaining faithful to the legacy of the previous versions (ECHO I: Dark Vein and ECHO II: Traditions in Transition), focusing on the logic of non-ethnocentric views, and reflecting on heritage and tradition through arts.

“For Memory’s Sake” is the result of a wider European project implemented by the non-profit organization Inter Alia, within the framework of the ECHO III: For Memory’s Sake project, co-financed by the Creative Europe programme of the EU. Tradition, memory, identity, the

Το Δια Μίαν Ανάμνησιν είναι αποτέλεσμα ενός ευρύτερου Ευρωπαϊκού εγχειρήματος που υλοποιείται από τον μη κερδοσκοπικό οργανισμό Inter Alia, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού συγχρηματοδοτούμενου προγράμματος ECHO III: For Memory's Sake, από το πρόγραμμα Δημιουργική Ευρώπη. Η παράδοση, η μνήμη, η ταυτότητα, η γειτονιά των Βαλκανίων, είναι κεντρικά ζητήματα που θέλει να διερευνήσει το ECHO III: For Memory's Sake. Αυτό που ισχυρίζεται το ECHO III είναι ότι για να επιτύχουμε την κοινωνική πρόοδο και τη βελτίωση των συνθηκών ζωής στον ανθρώπινο χώρο μας, πρέπει να ερευνήσουμε και να κατανοήσουμε λυπηρές πρακτικές του παρελθόντος και επιπλέον να τις βιώσουμε μέσω καλλιτεχνικών τελετουργιών και έκφρασης.

Balkan neighborhood, are central issues that ECHO III: For Memory's Sake wants to explore. What ECHO III asserts is that in order to achieve social progress and the improvement of living conditions in our human space, we must investigate and understand regrettable practices of the past and experience them through artistic ritual and expression.

Βερονίκη Κρικώνη

project manager Inter Alia, συνιδρύτρια του Balkans Beyond Borders, αποδέκτης του 2018 EESC Civil Society Award on Cultural Heritage

Veroniki Krikonis

project manager at Inter Alia, co-founder of Balkans Beyond Borders, co-recipient of the 2018 EESC Civil Society Award on Cultural Heritage

Σημείωμα Σκηνοθέτη

Director's Note

Η ιδέα της παράστασης «Δια μίαν ανάμνησιν» γεννήθηκε μέσα στην καραντίνα. Βρισκόμουν στο χωριό μου. Ένα απόγευμα άκουσα τη μητέρα μου να συζητά μαζί με την αδερφή μου την ιστορία μια γυναίκας που είχε πεθάνει πρόσφατα. Θυμάμαι πολύ έντονα τα λόγια της μάνας μου να λέει: «Και τι δεν είχε περάσει αυτή η γυναίκα, παντρεύτηκε με προξενιό, ο άντρας της πολύ αυστηρός και δύσκολος. Μια ζωή μέσα στην καταπίεση.» Και έτσι, αυτά τα λόγια, μαζί με τους ανθρώπους που τα μοιράστηκα, μου έβαλαν το μικρόβιο να κάνω έρευνα για το προξενιό, τι ήταν και πως γινόταν. Πέρα από τα λαογραφικά κείμενα, προχώρησα σε συνεντεύξεις με ανθρώπους που είτε έχουν βιώσει, είτε έχουν μεσολαβήσει σε προξενιό. Όταν ξεκίνησα τις συνεντεύξεις κατάλαβα πως αυτό το έθιμο ήταν ζωντανό μέχρι πρόσφατα, γιατί έβρισκα πολλούς ανθρώπους, και όχι μόνο μεγάλης ηλικίας, που έχουν παντρευτεί με προξενιό.

Η ένωση της ελληνικής κουλτούρας με την ρουμανική, αλβανική και βουλγαρική ήταν για μένα η μεγαλύτερη πρόκληση αλλά και η γοητεία στην όλη ιδέα, στο όλο εγχείρημα. Το πάντρεμα, δηλαδή των γλωσσών, η ανακάλυψη των κοινών βιωμάτων και πως όλη αυτή η πληροφορία θα μεταδώσει στο θεατή αυτές τις ιστορίες, με ένα καστ ηθοποιών από αυτές τις βαλκανικές χώρες.

Στην παράσταση «Δια μίαν ανάμνησιν» στόχος μου ήταν να ακουστούν όλες αυτές οι μνήμες και αναμνήσεις που μοιράστηκαν μαζί μου οι άνθρωποι, τα βιώματα τους και οι εμπειρίες τους να ακουστούν και να ειπωθούν με

The idea of "For Memory's Sake" play was born during the COVID-19 quarantine. I was in my village. One afternoon I heard my mother discussing with my sister the story of a woman who had recently died. I vividly remember my mother's words saying: "This woman had gone through a lot, she married through an arranged marriage, her husband was very strict and difficult. A life of oppression." So, these words, along with the people I shared them with, triggered me to research arranged marriage, what it was and how it was done. Beyond folklore texts, I conducted interviews with people who either have experienced, or have arbitrated arranged marriage. When I started the interviews, I realized that this custom was alive until recently, because I found many people, and not only old ones, who have married with arranged marriage.

Blending Greek culture with Romanian, Albanian and Bulgarian was for me the biggest challenge but also the biggest fascination in the whole idea, in the whole project. The "marriage" of languages, the discovery of common experiences and how all this information, with a cast of actors from these Balkan countries, will convey these stories to the viewer.

In "For Memory's Sake" my goal was to hear all these memories and recollections the people shared with me, their personal experiences to be heard and told with respect, honesty and ethics. Memories are what enable us to understand how much and in what way we are connected to the past, our ancestors and their choices. Their choices determine the mentality of the new generations and society.

σεβασμό, ειλικρίνεια και ηθική. Οι αναμνήσεις είναι αυτές που μας δίνουν την δυνατότητα να κατανοήσουμε πόσο και με ποιον τρόπο συνδεόμαστε με το παρελθόν, τους προγόνους μας και τις επιλογές τους. Οι επιλογές αυτών έρχονται και καθορίζουν τον νοοτροπία των νέων γενεών και της κοινωνίας.

Όταν οι απλές λέξεις είναι ποτισμένες από το βίωμα τότε γεννιέται η ποίηση. Αυτό κρατάω σαν εργαλείο από τον τρόπο και τον ρυθμό που άκουσα αυτές τις πραγματικές ιστορίες. Οι αναμνήσεις είναι αυτές που σε κρατούν ζωντανό και σου δίνουν δύναμη να προχωρήσεις.

Το «Δια μίαν ανάμνησιν» είναι η πρώτη μου σκηνοθετική δουλειά αλλά και σύλληψη. Είναι το αντικείμενο των δικών μου βιωμάτων και αντικρισμάτων που βρίσκω μέσα σε αυτές τις ιστορίες, μιας και γεννήθηκα και μεγάλωσα σε χωριό.

Ευχαριστώ όλους αυτούς τους ανθρώπους που με εμπιστεύτηκαν και με βοήθησαν σε αυτό τον πρώτο εγχείρημα.

When simple words are infused by experience then poetry is born. This is what I keep as a tool from the way and pace I heard these true stories. Memories are what keep you alive and give you strength to move forward.

“For Memory’s Sake” is my first directorial work as well as conception. It is the subject of my own experiences and reflections that I find in these stories, since I was born and raised in a village.

I wish to thank all the people who trusted me and helped me in this first venture.

Παναγιώτης Λιαρόπουλος
Panagiotis Liaropoulos

Σημείωμα Δραματουργών

Playwrights' Note

Η παράδοση, οι ρίζες και ο τρόπος που αυτές διαμορφώνουν το συλλογικό ασυνείδητο ενός λαού προσφέρουν ένα πλούσιο πεδίο ανθρωπολογικής έρευνας που μπορεί, με την κατάλληλη διαχείριση, να μετουσιωθεί σε καλλιτεχνική δημιουργία με έντονο το στοιχείο του επίκαιρου. Είμαστε και ζούμε, ακούσια ή εκούσια, σύμφωνα με τις πρακτικές του παρελθόντος. Ακόμη κι αν δεν τις ακολουθούμε οι ίδιοι, αυτές είναι γραμμένες στο dna μας και προσδιορίζουν τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο και στην προκειμένη, τις συντροφικές σχέσεις. Η ουσιαστική επαφή και το μίρασμα των ανθρώπων που ήρθαν αντιμέτωποι με τον προσυμφωνημένο γάμο και τον βίωσαν είναι ο δραματουργικός πυρήνας του κειμένου που δημιουργήθηκε. Είχαμε την ευλογία να έχουμε στα χέρια μας ένα πρωτογενές υλικό που ξεπερνά σε ουσία και την πιο εξεζητημένη μυθοπλασία. Αυτό μας ενέπνευσε και σ' αυτό στηριχθήκαμε, προκειμένου να αναδείξουμε με σεβασμό και θαυμασμό τις υποκειμενικές αφηγήσεις των πρωταγωνιστών αυτής της τόσο κοντινής μας πραγματικότητας. Άνθρωποι από την ελληνική ύπαιθρο και τις γειτονικές βαλκανικές χώρες που διαπραγματεύτηκαν το παρελθόν τους, στοχάστηκαν πάνω στις έννοιες του έρωτα, της συντροφικότητας και της αγάπης και μας δώρισαν απλόχερα τις μνήμες τους. Έτσι, προέκυψε αυτό το συλλογικό αφήγημα· ως απόπειρα δραματοποίησης της συλλογικής μνήμης αυτών που βίωσαν το προξενικό.

Tradition, roots and the way those shape the collective unconsciousness of a nation open up an opulent field for anthropological research. If we handle it accordingly it can transform into artistic creation with intense relevance. We are shaped and we live according to practices of the past, whether consciously or unconsciously. Even if we do not follow them ourselves, they are engraved in our DNA and they define the way we understand the world and case in point, romantic relationships. The core of the play is the genuine connection and sharing of people that were faced with a pre-arranged marriage and had that experience. We were blessed to have a primary material in our hands which exceeds in substance even the most complex works of fiction. This is something that inspired us and something we held on to, in order to bring out the subjective narrations of the protagonists of this reality with respect and admiration. These are people from the greek countryside and our Balkan neighbors who came face to face with their past, pondered upon love and companionship and generously gifted us their memories. This is how this collective story was born - as an attempt to dramatize the collective memory of those who had an arranged marriage.

Σημείωμα Βοηθού Σκηνοθέτη

Assistant Director's Note

Το “Δια μίαν ανάμνησιν” είναι η ηχώ μιας διεισδυτικής αναζήτησης και τριβής με το θέμα του προξενιού και του γάμου. Πρόθεση μας είναι να αντιμετωπίσουμε το θέμα με συμπόνια. Να σεβαστούμε τους προγόνους μας και να τους πλησιάσουμε με ταπεινότητα και κατανόηση. Οι άνθρωποι των οποίων τις ιστορίες φέρουμε περνούν δίπλα μας καθημερινά, είναι οι παππούδες, οι γονείς μας.

Τι είναι τελικά επιτυχημένος γάμος; Είναι τόσο κακό το προξενιό ή αυτό που τελικά μας πληγώνει είναι η ενοχή και το καθήκον που κουβαλάμε ως βαλκανικοί λαοί απέναντι στην οικογένεια, την κοινωνία, το Θεό; Πώς είναι δυνατόν στην πλατεία του χωριού να γίνεται γλέντι και πάνω σε ένα σκοτεινό δωμάτιο μια γυναίκα να βιάζεται; Μπορούμε να θεραπεύσουμε το γενεαλογικό τραύμα ή θα μας βαραίνει πάντα;

Η παράσταση είναι μια προσπάθεια να συνυπάρξουμε αρμονικά με το παρελθόν, να το αποδεχτούμε, να το αγαπήσουμε ίσως κάποιες στιγμές, να συγχωρέσουμε. Να εξερευνήσουμε τη φρίκη, την καταπίεση, τη βία, την πατριαρχία, την κοινωνία, το παρελθόν. Να σταθούμε κοιτάζοντας προς τα πίσω - τους προγόνους, τη συλλογική μνήμη, την ιστορία - για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε μπροστά, στο παρόν μας και στο μέλλον.

“For Memory’s Sake” is an echo of a two year exploration and friction of the theme of arranged marriages and marriage in general. Our intention is to approach the subject with compassion. To respect our ancestors and approach them with humility and empathy. The people whose stories we carry pass by us on the street everyday, they are our grandparents, our parents.

What constitutes a successful marriage? Is an arranged marriage so bad after all or are we hurt by the guilt and the duty we carry as Balkans towards family, society, God? How is it possible that in the village’s square the feast goes on, while upstairs in the darkness a woman is being raped? Can we heal the generational trauma or will it weigh on us forever?

The play is an attempt to coexist with the past harmoniously, to accept it, sometimes to love it even, to forgive. To explore the horrific parts, the oppression, the violence, the patriarchy, the society, the past. To stand looking back - our ancestors, our collective memory, our history - to then be able to move forward, in the present and in the future.

It's Important I Remember that the Moral Arc of the Universe Bends—

but it doesn't break, and neither breaks toward justice nor away from it. It simply bends, as the bow does before propelling the arrow where it may, agnostic to everything but flight. I don't mean to make morality a weapon in this way, but it already is one and has been for some time. The shackles, after all, were explained as saving us from ourselves, our naked savagery, though it was their whip that licked us and left a kind of tactile text on our bodies. The Bible will have a man beating on someone as easily as it will have another taking one, turning the other cheek, civilly disobedient even when the bombs blow up in their church; not to say saying no to violence isn't commendable, just to say a strong case can be made for cracking a skull or two like an everyday egg in hopes whatever golden light resides inside shines through, through the crimson tide for the rest of time so the tide will, mercifully, recede.

—Cortney Lamar Charleston

Σημειώματα ηθοποιών

Είναι τιμή για μένα να βρίσκομαι εδώ, να είμαι μέρος αυτού του διεθνούς εγχειρήματος, ειδικά έχοντας κατά νου πόσο δύσκολο είναι για τους ηθοποιούς να συμμετέχουν σε παραστάσεις έξω από τη χώρα τους, έξω από τη "φούσκα" τους. Αυτή είναι μια εξαιρετική ευκαιρία και επίσης ένα υπέροχο ραντεβού με όμορφους ανθρώπους και επαγγελματίες. Μπορώ μόνο να ελπίζω ότι οι ορίζοντες του κοινού μπορεί να είναι τόσο διευρυμένοι και τόσο φωτεινοί όσο οι δικοί μου. Γιατί το θέμα είναι τα προξενιά στην περιοχή των Βαλκανίων, αλλά το θέμα είναι πάντα η αγάπη. Ή, τέλος πάντων... η έλλειψη αγάπης που μας κάνει να την εκτιμούμε ακόμη περισσότερο...

Απολαύστε το θέαμα!

Delyan Iliev, Βουλγαρία

Οι ιστορίες αυτές, χτυπάνε κατευθείαν στο... «πώς λέγεται μωρέ αυτό που έχει μέσα, που είναι έτσι μαλακό;» Στο μεδούλι. Με λόγια απλά. Καθημερινά. Και είναι σαν να σε διαπερνάει ηλεκτρικό ρεύμα. Δια μian ανάμνησιν. Και ξαφνικά θυμάσαι πως κάποτε, υπήρξε μια στιγμή που έκανες αυτό και όχι το άλλο. Που είπες αυτό και όχι το άλλο. Τι να κάνουμε;

Βασίλης Τρυφουλτσάνης, Ελλάδα

"Είναι δεκάξι χρονών , αρα τώρα αρχίζουν να δέχονται προξενιά"
Φανταστείτε να είστε δεκάξι χρονών . Φανταστείτε να μην μπορείτε να αποφασίσετε για τη ζωή σας, το κορμί σας, την εκπαίδευση σας, το σπίτι που θα ζείτε , για τα παιδιά σας, για το άγγιγμα

του χεριού πάνω στο δέρμα σας, για τα μάτια που θα κοιτάτε καθημερινά στην υπόλοιπη ζωή σας. " Θέλεις δεν θέλεις θα σε κάνω γυναίκα μου , έλεγε αυτός." Νιώθετε αυτόν τον κόμπο στην καρδιά;

Πένη Μπουκουβάλα, Ελλάδα

Το "Δια Μίαν Ανάμνησιν" είναι σαν ένα αρχαιολογικό εγχείρημα στην ανθρώπινη ψυχή. Φέρνοντας στο φως πραγματικές ιστορίες πραγματικών ανθρώπων που βίωσαν το προξενιά, αμφισβητεί το παρελθόν και το παρόν προκειμένου να συνδέσει τις διαφορετικές γενιές, ενώ το κοινό έδαφος είναι η θεμελιώδης ανθρώπινη εμπειρία. Σε όλη την ιστορία της ανθρωπότητας η αφήγηση έχει λειτουργήσει ως καταλύτης για την ανάπτυξη και τη επούλωση μέσω της συμπόνιας.

Mara Căruțașu, Ρουμανία

-“Ελαμπαν τ’αστέρια” Η ευτυχία αυτή ποτέ πια δε θα ξανάρθει έτσι όπως τη γνώρισα. Η ανάμνηση με πλημμυρίζει και με κομματιάζει.-
Τόσκα

Aulona Lupa, Αλβανία

«Κάθε φίλι που δίνεται, μα κάθε ανεξαιρέτως ένα τοις εκατό αποτελείται από αιωνιότητα κι όλο το άλλο από τον κίνδυνο να 'ναι το τελευταίο».
Κική Δημουλά

Σταύρια Νικολάου, ηθοποιός, Ελλάδα

Actors Notes

It is an honor for me to be here, to be a part of this international project, especially keeping in mind how hard it is for actors to participate in performances outside of their countries, outside of their "bubble". This is a blasting opportunity and also a wonderful rendezvous with some beautiful people and professionals. I can only hope that the audience's horizons would be as widened and as brightened as mine. Because the theme is arranged marriages in the Balkan region, but the Theme is always love. Or, well... the lack of love which makes us appreciate it even more...
Enjoy the show!

Delyan Iliev , Bulgaria

These stories directly hit on "what's that thing that is inside, that's soft?". The bone marrow. The core. With simple, everyday words. It's like electricity pierces through you. For memory's sake. And you suddenly remember that at some point in the past, there was a moment when you did one thing and not the other. When you said this instead of that. What can you do?

Vasilis Tryfoultsanis, Greece

"She is sixteen years old, so now they are starting to accept offers."
Imagine being sixteen years old. Imagine not being able to decide for your life, your body, your education, the house where you' ll live, for your children, the hand's touch on your skin, the eyes you will be looking at every day. "Whether you like it

or not, I will make you my wife, " he said.
Do you feel the knot in the heart?

Peni Boukouvala, Greece

"For Memory's sake" is like an archeological endeavor into the human soul. By bringing into the light real stories of real people that experienced arranged marriages it questions the past and the present in order to connect the different generations while the common ground is the fundamental human experience. Throughout the history of humanity storytelling has worked as a catalyst for growth and healing through compassion.

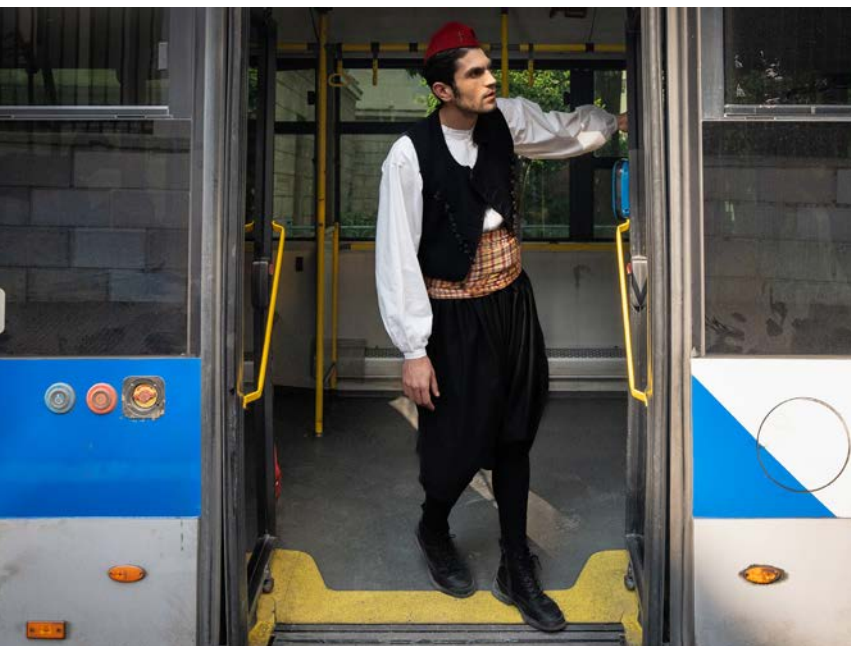
Mara Căruțașu, Romania

"The stars were shining" This happiness as I knew it before, will never come again. The memory fills me and shatters me."
Tosca

Aulona Lupa, Albania

"Every kiss ever given,
all of them without exception
consists of one percent eternity
and all the rest is the danger
that it may be the last."
Kiki Dimoula

Stavria Nikolaou, Greece

Σημείωμα Σκηνογράφου

Scenographer's Note

Η παράδοση.
Το τότε και το τώρα.
Η σύνδεση των γενεών.
Μια ένωση κοινωνική, πολιτική, βιολογική.
Ιστορίες που αφηγούνται ένα τότε όχι και τόσο μακριά από το τώρα μας.
Παιδιά, εγγόνια, αίμα εκείνης της παράδοσης.
Η μνήμη που ξεδιπλώνεται, τσαλακώνεται και μηπεδεύεται.
Σκηνικός χώρος το τραπέζι ενός συμβάντος.
Το τραπέζι. Η εστία τόσων ιστοριών.
Ένας γάμος;
Μια γνωριμία;
Μια χαρά;
Μια λύπη;
Το συμβάν μετά.
Το αποτέλεσμα.
Αντικείμενα που αφηγούνται χωρίς να ακούγονται.
Ο απόηχος της συνάντησης. Της σύγκρουσης. Της γνωριμίας.
Αφημένα στο χρόνο έρχονται μέχρι το σήμερα.

Tradition.
Then and now.
Connection of generations.
A social, political, biological union.
Stories that narrate a time not so far from our present.
Children, grandchildren, blood of that tradition.
Memory that unfolds, crumples and tangles.
Stage area the table of an event.
The table. The home of so many stories.
A wedding?
An acquaintance?
Joy?
Regret?
The event after.
The result.
Objects that narrate without being heard.
The echo of the meeting. Of the conflict.
Of the acquaintance.
Left in time they come to this day.

Alexandros Piechowiak

Σημειώμα ενδυματολόγου

Η έμπνευση μου για τα κοστούμια της παράστασης “Δια μίαν ανάμνησιν” προσεγγίζει την ελληνική παραδοσιακή φορεσιά και σχετίζεται άμεσα με την ιστορία, τα ήθη και τα έθιμα από το χθες στο σήμερα.

Σκοπός μου είναι να αναδειξω το σύνθετο σημειολογικό πορτρέτο μιας παλαιότερης εποχής και να αποδομήσω την αισθητική ταυτότητα της παράδοσης μέσα από τις σύγχρονες γεωμετρίες.

Η σύζευξη του παλαιού με το νέο εστιάζει στην απλότητα των μινιμαλιστικών στοιχείων με έντονες γραμμές, όγκους/φόρμες, ζωηρά χρώματα και εκφράζει την αέναη επιστροφή της μνήμης.

My inspiration for the costumes of the play “For memory’s sake” approaches the traditional greek costume and is directly related to history, customs and traditions from the past until now.

My goal is to bring out the complex semantic portrait of past times and to deconstruct the aesthetic identity of tradition through contemporary geometries.

Combining the old with the new focuses on the simplicity of minimalistic elements with bold lines, volume/forms, lively colors and it expresses the eternal comeback of the memory.

Αρχοντούλα Τσατσουλάκη, ενδυματολόγος
Κατερίνα Ρουσσάκη, υλοποίηση κοστούμιών

Archontoula Tsatsoulaki, costume designer
Katerina Roussaki, costume creation

Δια μίαν Ανάμνησιν

For Memory's Sake

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το κορίτσι μπήκε στα γαλάζια
Άρα είναι δεκάξι χρονών
Άρα αρχίζουν τώρα να δέχονται προξενιά
Το κορίτσι μπήκε στα γαλάζια
Παύση

- Έχει μεγάλη αξία η κοπέλα να είναι τίμια
- Εδώ η κοπέλα αυτή είναι τίμια
- Είναι σωστή
- Είναι ντυμένη καλά
- Ντυμένη
- Είναι σοβαρή
- Είναι σπουδαγμένη
- Δε μιλάει πολύ
- Κοιτάει τη δουλειά της
- Είναι της θρησκείας
- Το σόι της είναι σοβαρό
- Είναι περιποιημένη, καθαρή
- Τον έχει τον τρόπο της
- Είναι δουλευταρού
- Ξέρει να σε φροντίζει
- Έχει λεφτά
- Δεν ξενογυρίζει
- Δεν πίνει
- Θέλει να γίνει μάνα
- Δε καπνίζει
- Προσέχει τη γραμμή της
- Είναι κλειστή
- Δεν έχει φίλες
- Ξέρει να μαγειρεύει
- Σκατά πιάνει, χρυσός γίνεται
- Δεν αντιμιλάει
- Δεν είναι υστερική
- Έχει και τα πιασίματα της
- Είναι μικρή, μπουμπούκι
- Τη λες και όμορφη
- Είναι νοικοκυρά
- Δεν έχει πάει μ' άλλον
- Είναι παρθένα
- Τα 'χει όλα, ρε παιδί μου

INTRODUCTION

The girl entered wearing cerulean.
This means she is sixteen years old,
this means they are now accepting offers.
The girl entered wearing cerulean.
Pause

- It's very important that the girl is virtuous
- This girl is virtuous
- She is proper
- She is dressed well
- Dressed
- She is earnest
- She is educated
- Doesn't speak much
- Minds her business
- She is religious
- Her kin is earnest
- She is neat, clean
- She'll know what to do
- Hardworking
- She'll know how to take care of you
- She's got money
- She doesn't go out and about
- Doesn't drink
- She wants to be a mother
- Doesn't smoke
- Watches her figure
- She is introverted.
- Doesn't have any friends.
- Knows how to cook
- She can turn trash into treasure.
- She won't talk back.
- She's not hysterical
- There's also some meat on her bones
- She's young, she's fresh
- You can say she is pretty
- She knows how to run a house
- She is untouched
- She's a virgin
- I'm telling you, she's got everything.

H ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΞΕΝΗΤΡΑΣ

Το βασικό είναι να είσαι κοινωνικός άνθρωπος και να κόβει το μάτι σου... να ακτινογραφείς τον άνθρωπο, να μπορείς να συνδυάσεις ανθρώπους, να ξέρεις τα μειονεκτήματα και τα πλεονεκτήματα του κάθε ανθρώπου και να τον φέρεις σε επαφή.

Κι όταν οι ηλικίες κοντεύουν τα τριάντα, ο άλλος δεν περιμένει το μεγάλο πάθος και το μεγάλο...

Να ταιριάζει σε κάποια θέματα θέλει... (ψιθυριστά) Αν θες και στο σεξουαλικό, που τώρα μπορείς να το δοκιμάσεις, γιατί πριν έπαιρνες γουρούνι στο σακί.

Θα σου πω τώρα ένα περιστατικό που μου 'χε συμβεί εμένα. Είχα μια που την προξένευα μ' έκανε, μεγάλος ήταν αυτός-δε λέω, αλλά.... Αυτή τίποτα. Δεν απαντούσε. Δεν έλεγε ναι ή όχι. Τίποτα.

Γιατί δε λες ναι ή όχι; Μιλιά αυτή. Έχει πρόβατα, έχει γίδια, έχει μοσχάρια. Τίποτα αυτή. Τσοπάνης είναι το παιδί, έχει λεφτά. Αμίλητη. Έχει βόδια, χωράφια, έχει άλογα. Μούγκα, τίποτα. Την έχει και μεγάλη, της λέω.

Και τι γυρίζει και μου λέει, αν έχεις το Θεό σου...

Αν την έχει και μεγάλη, έχω τόπο να τη βάλει

-Ε, και ελήφθη το θέμα. Η πλοκή είναι μία. Και τα αίτια πολλά. Τώρα άμα χαλάσει το μαραφέτι, ε, πάθει εμπλοκή, αλλά από τι δεν ξέρεις, πρέπει να το πας στο μάστορα να το κοιτάξει...

Κοίτα, είτε το θέλουμε είτε όχι ο γάμος είναι μια κοινωνική σύμβαση που κρατάει την κοινωνία. Και παίζονται και πολλά... στην κοινωνία που ζούμε.

Δεν είμαστε Σουηδία...

THE STORY OF THE MATCHMAKER

The important thing is to be social , to have a sharp eye and to scan people, to be able to put them together, to know the pros and cons of each person and to bring them in contact.

And when people are close to thirty no one expects big passion , big this and big that...

All anyone wants is to match in some things...(whispering) Also in sex, if you want, now you can give that a try, back then you went in blind.

Let me tell you something that happened to me. I was matching this girl with this guy, and well, to be fair he was old but... nothing. She wouldn't respond. She wouldn't say yes or no. Nothing.

Why aren't you saying yes or no? Silence. He's got sheep, he's got goats, he's got calves . Nothing. The guy is a shepard , he's got money. She's silent. He's got oxes, fields, he's got horses. Nothing. He's got a big dick too, I say.

And God be my witness, she turns around and tells me:

If he has a big dick I know where he can put it

-And ,well,the deal was sealed. The story is the same, the reasons behind it a lot. Now if the tool is broken but you don't know why, well then you have to take it to be fixed...

Look, whether you like it or not , marriage is a social contract that holds the society. And there is a lot at stake in the society we live in...

This isn't Sweden...

Το υγιές μοντέλο, αν θες, για μένα είναι πατέρας-μάνα, όπως ξέρουμε από πάντα και να το θέλουν, βρε παιδί μου. Αυτό είναι το υγιές, τι να λέμε;

Όχι γονέας Α-γονέας Β. Γιατί οι άνθρωποι που έχουν μια διαφορετική σεξουαλική... κατεύθυνση... ταυτότητα-όπως θες πες το, δεν ξέρω κατά πόσο είναι ώριμοι να καταλάβουν ότι το παιδί το φέρνεις στον κόσμο να ακολουθήσει το δικό του δρόμο, χωρίς να είναι φορτωμένο τα δικά σου βάρη και τις δικές σου καταβολές.

Ας πούμε, όποια γκαστρωθεί χωρίς σύντροφο, σύζυγο και δεν έχει στον ήλιο μόρια, είναι πουτάνα.

Όποια γκαστρωθεί ή υιοθετήσει παιδί και είναι μορφωμένη με λεφτά, ποτέ δεν είναι πουτάνα. Δε θα πούνε ποτέ, τύλιξε κάποιον. Αν δούνε όμως μια κοπελίτσα με έναν πιο... Α,την πουτάνα θέλει να τον τυλίξει, να του φάει τα λεφτά, έτσι θα πούνε.

Αλλά δεν ξεκινάς ανάποδα. Δεν ξεκινάω γκαστρώνομαι και κάνω ένα παιδί για να δέσω τον τάδε και μετά αυτός να πνίγεται στο γάμο και να κάνω εγώ τη ζωή μου αυτός τη ζωή του και τα δύσμοιρα, παρκκαρισμένα. Ξες πόσα παρκκαρισμένα έχουμε εδώ γύρω; Στις γιαγιάδες πρωί μεσημέρι βράδυ;

Να σου πω κάτι. Ο έρωτας είναι καλός, παθιάζεσαι, κάνεις ράνεις, αλλά με τη λογική προχωράει ο άνθρωπος.

Ας πούμε εγώ παντρεύτηκα εντός εισαγωγικών προξενιό... Επειδή εκτός εισαγωγικών είχα φάει τα μούτρα μου, με τις ανασφάλειες δηλαδή... Ο ένας, ήμουνα παχουλή, ο άλλος δεν είχε προίκα, ο άλλος...

Ε, και κάπου κουράζεσαι και λες μη μπαίνω στη διαδικασία τώρα, δεν υπάρχει λόγος να ταλαιπωρούμε τώρα

For me the way that works is a father and a mother , as we've had it since the dawn of time and they should want it you know? This is the way it works, what else is there to say?

Not parent A -parent B. Because people who have a different sexual...orientation...identity , however you say it, I don't know if they're mature enough to understand that you bring a child into this world for it to follow its own path, without carrying your baggage.

For example, whoever gets knocked up without having a partner, a husband and is poor, she is a whore.

Whoever gets knocked up or adopts and is well educated with money, she is never a whore.They will never say "she tricked him".But if they see a young girl with someone more... she's after his money, they' ll say.

You don't start backwards though. I don't get knocked up and have a child to tie someone with me and then he is drowning in this marriage and I do my thing and he does his thing and the poor ones, parked somewhere. Do you know how many of those we have around here? Left with their grandmas all day?

And I' ll tell you something: Love is good, you are full of passion, you do this , you do that, but people move forward with logic.

Myself, for example, I had an arranged marriage, in a way. In the past I had been disappointed , because of insecurities I mean. One said I was fat, the other said I had no dowry etc.

And well at some point you get tired of all that and you think to yourself why should I exhaust myself, you know? That's it you know, that the people who are, let's say,

ψυχικά κι αυτά... Κατάλαβες; Αυτό είναι, ότι οι άνθρωποι που, αν θέλεις, έχουσε συναισθηματικά κουραστεί, σου λένε, τι πάθη και μαλακίες;

Να σου πω ένα παράξενο;

Ήτανε που λες, ένα κορίτσι σαράντα χρονώ. Μεγαλοκορίτσι... μεγαλοκοπέλα που λέμε. Κι ήτανε κι ένας γέρος εξήντα... εξηνταπέντε χρονών. Χήρος ήταν αυτός. Είχε πεθάνει η γριά του, δεν είχε παιδιά κι είπε: Προξενιό. Και τι λες ότι κάνει; Παίρνει έναν άλλονε, νέο σαράντα χρονώ και στέλνει αυτόν αντι για τον ίδιο. Και πάει ο νέος εκεί περα, τονέ βλέπει η κοπέλα, η νύφη, της άρεσε και εδέχτηκε.

Ε, την Κυριακή της λέει ο νέος,θα 'ρθούμε για στέφανα. Ε, πάει αυτή, η νύφη, την Κυριακή στην εκκλησία και της παρουσιάζουσε, τον χήρο, τον γέρο. Αυτή περιμένε τον άλλον, τον νέο

Ε, και τη στεφανώσανε. Σαράντα χρονώ ήτανε. Δεν είχε κι επιλογές. Ήταν γεροντοκόρη. Έκανε κι ένα παιδί.Που 'μοιάζε στον..Οχι, σ' αυτόν που την παντρεύσανε. Στον άλλο, τον νέο. Θα μου πεις, τόσο κόπο έκανε αυτός να πάει να τη γνωρίσει. Βέβαια, άλλοι που το 'δαν το παιδί είπανε, μοιάζει του χήρου. Ό,τι κι αν λέει το χωριό, μονάχα η μάνα ξέρει.

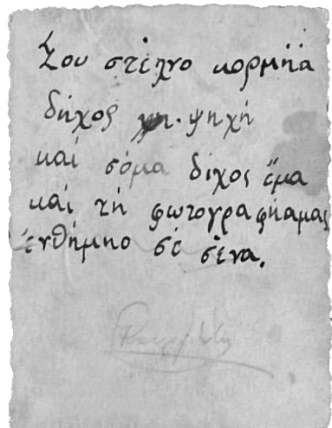
emotionally tired, don't care about passion and shit like that.

Can I tell you a weird one?

There was a forty-year old girl.A spinster, an old maid they'd call her. There was also an old man around sixty, sixty five. He was a widower. His wife had died, he had no children, so he thinks: let's have an arranged marriage. What do you think he did? He got another guy, a forty-year old and sent him instead. The guy went there, the bride liked him and she said yes.

So the young man says : we will come back on Sunday to have the marriage. So the bride goes to church on Sunday and there he is , the old man! She was expecting the young man.

They got married. She was forty. She didn't have any other options left. She was a spinster. She had a child as well. The child looked like...not the old guy. The other one, the young one. He did go through a lot to go meet her, one might say. Although, other people who saw the baby said it looked like the old man. Whatever the village might say, only the mother knows.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ (ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ)

Ήμουν 20 χρονών. Μόλις είχα έρθει σπίτι από τη δουλειά. Με κάθισαν στο τραπέζι και μου είπαν πως Ο... είχε ζητήσει να με παντρευτεί «Τώρα που έγινε μηχανικός». Γέλασα. Οι οικογένειες μας είχαν βεντέτα για το σπίτι από τότε που ήμασταν παιδιά. Οι δικοί μου μισούσαν τους γονείς του. Νόμιζα πως μου έκαναν πλάκα για να γελάσουμε.

Ήμουν ερωτευμένη με Τον... και Αυτός ήταν ερωτευμένος μαζί μου. Τον ήξεραν. Και τότε η μαμά μου άρχισε να λέει κάτι του τύπου «Να είμαστε ρεαλιστές». Για το πώς Ο... ήταν απλώς ένας οδηγός, ενώ ο Άλλος ήταν μηχανικός και τους υποσχέθηκε πως θα με φροντίζει, θα με προσέχει και πως τους είπε πως με αγαπούσε.

Ένιωθα πως θέλω να κλάψω και να ξεράσω την ίδια ώρα. Το εννοούσαν. Δεν μπορώ να θυμηθώ τι έλεγαν. Ο πατέρας μου άρχισε να μου φωνάζει και να λέει πως είναι κελεπούρι και πως θα βοηθούσα την οικογένεια και πως αν δεν το παντρευτώ εγώ θα τον πάρει γρήγορα κάποια άλλη γυναίκα και πως εγώ θα χάσω και πως έχω τρεις μέρες διορία να αποφασίσω. Πως αν δεν τον παντρευτώ, θα τους απογοητεύσω. Έφυγα από το σπίτι και πήγα να βρω Τον άλλον. Αυτός που αγαπούσα.

Όταν του είπα τι είχε γίνει άρχισε να κλαίει κι εκείνος και με πήρε στην αγκαλιά του. Κλάψαμε μαζί. Ήταν ωραία, ένιωθα πως με καταλαβαίνει. Τότε με ρώτησε τι θα κάνω. Πάγωσα και δεν ήξερα τι να πω.

Εκείνο το βράδυ έκανε απόπειρα αυτοκτονίας. Πως μπόρεσε;

Παντρεύτηκα Τον... Αυτόν που θέλανε οι δικοί μου. Κάθε που πηγαίναμε στο θέατρο ή για μια ταινία , ο Άλλος

THE SUICIDE STORY (BULGARIAN)

I was 20 years old.I had just come home from work.They sat me at the table and told me that [name] had asked for my hand in marriage "now that he became an engineer". I laughed. Our families had been having a vendetta for the house since we were children. My folks hated his parents.I thought they were making a joke,for fun.

I was in love with [name] and he was in love with me.They knew him.Then my mom started saying something like "let's be realistic". How [name] was only a driver, whereas the other one is an engineer and how he promised he would take care of me and care for me and that he loves me.

I felt like crying and puking at the same time.They weren't kidding.I can't remember what they were saying.My father starting yelling and saying that he is a catch, that I would be helping my family and if I don't marry him, someone else will take him and that I have three days to decide. He said that if I don't marry him I will disappoint them.I left the house and went to find the other one, the one I loved.

When I told him what happened he burst into tears and took me in his arms.We cried together.It was nice, I felt he understood me.Then he asked what I was going to do. I froze. I didn't know what to say.

That same night he tried to commit suicide. How could he?

I married..., the one my folks wanted. Every time we would go to the movies or the theatre the other one would appear in front of us and my husband-the one I married-was jealous and kept telling me to get rid of him. I had to leave my job

εμφανιζόταν μπροστά μας και ο Άντρας μου- αυτός που παντρεύτηκα- ζήλευε και μου έλεγε να τον ξεφορτωθώ. Έφτασα να αφήσω τη δουλειά μου και να μείνω στο σπίτι.

Ο άντρας μου, με φρόντιζε πολύ καλά. Ήταν παρανοϊκός πως θα τον απατήσω μέχρι τη μέρα που πέθανε. Στο τέλος έπαθε άνοια και στο νεκροκρέβανο με ρωτούσε που έχω κρύψει τον εραστή μου, πως ξέρει πως τον κρύβω κάπου. Δεν τον απάτησα. Κάναμε δυο πανέμορφα παιδιά. Κράτησε την υπόσχεση του. Με φρόντισε πολύ καλά. Δεν τον αγάπησα ποτέ. Εκείνος με αγαπούσε πάντα και με φρόντισε. Τώρα όλα καλά. Κράτησε την υπόσχεση του. Έχω τη σύνταξη του και μια καλή ζωή. Μπορώ να ταξιδεύω και να βοηθάω και τα παιδιά μου. Κράτησε την υπόσχεση του...

to get rid of him. I had to leave my job and stay at home.

My husband took great care of me. He was paranoid that I would cheat on him until the day he died. Near the end he got dementia. On his deathbed he kept asking me where I was hiding my lover, that he knew he was somewhere around. I never cheated on him. We had two beautiful children. He kept his promise. He took great care of me. I never loved him. He did, always and he took care of me. Now it's all good. I have his pension and a good life. I can travel and help my children as well. He kept his promise...

PROMO ΓΙΑ ΠΡΟΞΕΝΙΟ

- Είναι μεγάλη χαρά για μένα
- Το προξενιό
- Όταν ξέρεις πως κάποιοι άνθρωποι
- Χωρίς προξενιό
- Δεν θα έχουν ποτέ τη δυνατότητα λόγω του χαρακτήρα τους
- Χωρίς προξενιό
- Να πλησιάσουν, να γνωρίσουν από μόνοι τους έναν άνθρωπο
- Χωρίς προξενιό
- Γιατί θέλει θάρρος αυτό και τόλμη
- Το προξενιό
- Να πλησιάσεις και να δείξεις το ενδιαφέρον σου
- Με προξενιό
- Δεν μπορεί να το καταφέρει ο καθένας
- Το προξενιό
- Να πλησιάσει τον άλλον.
- Με προξενιό
- Αυτό δεν το έχουν όλοι.
- Το προξενιό
- Θέλουν να ζευγαρώσουν αλλά δεν μπορούν
- Χωρίς προξενιό

PROMO FOR ARRANGEMENT

- It is a great pleasure for me
- The arrangement
- When you know that some people
- Without an arrangement
- They will never have the opportunity because of their character
- Without an arrangement
- To approach, to meet someone on their own
- Without an arrangement
- Because it requires courage and boldness
- The arrangement
- To approach and show your interest
- With an arrangement
- Not everyone can do it
- The arrangement
- Approach the other person
- With an arrangement
- Not everyone has got that
- The arrangement
- They want to couple up but they can't
- Without an arrangement

ΣΤΟ ΕΠΕΚΕΙΝΑ 1

Όλα ξεκινούν όταν ο γιος λέει στην μάνα του, ποια κοπέλα θέλει να παντρευτεί. Η μάνα καταλαβαίνει, χαμογελά κι αρχίζει το τραγούδι. Έπειτα, δίνει σ' αυτόν που κανονίζει το προξενίο- στο Συμπεθεροκόπο- ένα παλιό της δαχτυλίδι, δεμένο σ' ένα λουλούδι και τυλιγμένο σ' ένα άσπρο μαντήλι, για να το πάει στην υποψήφια νύφη. Ο συμπεθεροκόπος ξεκινά για το σπίτι της νύφης, νύχτα- αργά το βράδυ, να μη το μάθει το χωριό, αν δεν τα βρουν. Μη ντροπιαστούν οι οικογένειες.

Η ΔΙΓΛΩΣΣΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Τι με κάνανε...

Με πήρανε, με πήγανε και με στεφανώσανε η ώρα δύο τη νύχτα σε ένα σπίτι με ξένα στέφανα...

(Μην ανοίγεις το στόμα σου αλήθεια είναι.. Έτσι.)

Χωρίς να μου πει ο αδερφός μου, με πήρε και με πήγε Στην ... (ψάχνει τη λέξη)

Κάπου βόρεια, ναι.

Ναι, γιατί ο άνδρας μου με ζητούσε, κι εγώ δεν τον ήθελα. Τον έλεγα: Πάνε να πάρεις Αυτήν που θέλεις, εγώ θα πάρω αυτόν που θέλω. Ήθελα άλλον εγώ.

«Θέλεις δεν θέλεις θα σε κάνω γυναίκα μου...» έλεγε Αυτός, Ο ..., ο κύριος Αυτός...ο Άντρας μου.

Σαν ένα γουρούνι στο σακί με πήγαν- και γω δεν έφερα μια αντίσταση... Να ρωτήσω γιατί ήρθε αυτός; Γιατί ήρθε εδώ; Τόσο κοιμισμένη ήμουνα; Τόσο δεν με έκοβε

FARAWAY 1

It all starts when the son tells his mother which girl he wants to marry. The mother understands, smiles and starts singing. Then she gives an old ring of hers, tied on a flower and wrapped in a white handkerchief to the person who will do the arrangement - the Matchmaker. He takes it to the prospective bride. The matchmaker takes the journey to the bride's house late at night, so no one sees him-in case the match doesn't work. To avoid embarrassment for the two families.

THE BILINGUAL STORY

What they did to me...

They got me, they married me at two in the morning at a house with someone else's wedding wreaths.

(don't say anything it is the truth...That's it)

Without a word, my brother took me to... (looking for the word)

Somewhere north, yes.

Yes, because my husband was asking for my hand and I didn't want him. I told him: Go have the one you want, I will marry the one I want. I wanted someone else.

"Whether you want it or not, I will make you my wife" he'd say. This...man, this... my husband.

Like a lamb to slaughter, that's how I went- and I didn't resist...I didn't ask why he is here. Why is he here? Was I so naive? So stupid?

Δεν ξέρω, αλήθεια. Από το ίδιο χωριό ήμασταν, τον ήξερα. Αυτός αγαπούσε άλλη, αλλά αυτή είχε πει τη μάνα του, πουτάνα. Γι' αυτό, ουτε να τη δει δεν ήθελε η πεθερά μου. Η μάνα του, δηλαδή, η πεθερά μου. Μα ν' αγαπάς το γιο και να λες τη μάνα του, πουτάνα; Δεν ξέρω. Παράξενα πράματα. Φοβήθηκε η πεθερά μου μη πάρει ο γιός της αυτή τη βρωμόστομη και βρήκε εμένα. Λέει του πατέρα μου, Η μικρή σου η κόρη καλή είναι. Ε, ο πατέρας μου είχε και μαγαζί, είχε και σπίτι...

Κάθε μάνα θέλει να τακτοποιήσει το παιδί της κι ο γιός της ήταν και τεμπέλης, ήτανε...

Οσο,τι ηταν , τέλος πάντων πέθανε. Θεός σχωρέστον, μια χαρά ήταν εκείνος, εγώ δεν ήμουν εντάξει. Τέλος πάντων.

Ένα δώρο δεν με κάνανε. Ούτε τα πεθερικά μου, ούτε ο άντρας μου, ούτε κανείς. Ένα μαντήλι, τίποτα. Ένα βράδυ μ' είχανε στείλει σε ένα σπίτι, σε μια γειτόνισσα. Ο πατέρας μου, η μάνα μου, ο αδερφός μου, ο παπάς του χωριού, ο άντρας μου, όλοι ήταν σε μας, στο σπίτι μας, εγώ δεν το ήξερα όμως.

Γυρίζω στο σπίτι μας απ' τη γειτόνισσα κι είναι η αδερφή μου στην πόρτα και λέει

-Ελα έλα να κοιμηθούμε μέσα είναι άνθρωποι.

-Τι άνθρωποι είναι, καλέ, να ανοίξω να δω να τους πω μια καλησπέρα

-Όχι, όχι δεν χρειάζεται...

Και την άλλη μέρα με λέει η μάνα μου Σήκω θα πας στο σπίτι της θείας σου και αντ' αυτού , βρέθηκα στο σπίτι των πεθερικών μου. Ήταν κι Αυτός εκεί...ο Άντρας μου...

I don't know, really. We were from the same village, I knew him. He loved someone else, but she had called his mother a whore. So his mother didn't want anything to do with her, my mother-in-law. His mother, my mother-in-law. To love her son and say she is a whore? I don't know. These are strange things. My mother-in-law didn't want him to marry that dirt-mouth and she found me. She told my father "your youngest daughter, she is good". Well, my father had a store and also a house...

Every mother wants her child to be settled and hers was lazy, so...

Oh, he was... anyway he is dead now. God bless his soul he was fine I was in the wrong. Anyway.

They never gave me a single gift. Not my in-laws, not my husband, not anyone. A scarf or something. One night they had sent me to a neighbor's house. Everyone was gathered in our house, my father, my mother, my brother, the village's priest, my husband but I knew nothing.

I go back home and my sister's at the door and she says to me:

-Come let's go to sleep there's people inside.

-Who's there? I'll go say hi

-No no there's no reason to

The next day, my mother says "get up you'll go to your aunt's house" but instead I found myself at my in-laws .He was also there...my husband

Κι από τότε που Τον παντρεύτηκα μέχρι τώρα, είμαι 83 χρονών, μπορεί 83 φορές να είπα Θα χωρίσω, θα χωρίσω, θα χωρίσω, θα χωρίσω, θα χωρίσω, θα χωρίσω....

(Ξεκινά να μετρά τις φορές που είπε Θα Χωρίσω. Την κόβει)

ΟΜΑΔΙΚΟ - ΕΣΥ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙΣ

- Αι, τον είδες; Τον είδες;
- Όπως τον είδα π' όρχεται προς το σπίτι, λέω στον πατέρα μου αυτός είναι χοντρός.
- Έχει λεφτά, έχει κτήματα.
- Εγώ ούτε μια ματιά δεν του έριξα
- Αι τον είδες? Τον είδες;
- Δεν θυμάμαι τίποτα.
- Όπως τον είδα π' όρχεται λέω γέρος είναι. Είν' τα μαλλιά του γκρίζα.
- Όχι τριαντα κάτι είναι.
- Εγώ είμαι 21.
- Όπως τον είδα λέω, αυτός είναι άγριος σαν τον Κολοκοτρώνη.
- Ε όχι δα, γελάει.
- Αι, τον είδες; Τον είδες;
- Όχι, όχι. Δεν τον είδα.
- Ο μελαχρινός είναι. Αι, δέσ' τον.
- Όπως τον είδα, είν' στραβοκάνης.

From the moment I married him until today, I am 83 years old, I have said "I will break it up" , maybe about 83 times. I will break it up, I will break it up, I will break it up, I will break it up, I will break it up, I will break it up...

(She starts counting the times she she said "I will break it up". She gets interrupted)

ENSEMBLE - IT'S YOUR DECISION

- Ay, did you see? Did you see him?
- When I saw him coming towards the house, I told my father , this one is fat.
- He's got money, he's got fields.
- I didn't even look at him
- Ay, did you see? Did you see him?
- I don't remember a thing.
- When I saw him coming I said he is very old, he's got gray hair.
- No, he's in his thirties.
- I'm 21.
- When I saw him I said ,this one looks aggressive, like Kolokotronis
- Oh, come on, he laughs.
- Ay, did you see? Did you see him?
- No, no. I didn't see him.
- He is the one with the brown hair. Look at him.
- I think he's a bandy.

- Θα του φορέσουμε τα παντελόνια, να ισιώσει.
- Όπως τον είδα, δεν θυμάμαι. Ούτε τι φόραγε, δεν πρόσεξα.
- Όπως τον..., καλέ, έχει τέσσερα παιδιά.
- Ε, πιο καλά. Δε θα' χεις έννοια να γεννοβολήσεις κιόλας
- Όταν τον είδα, βρώμαγε.
- Για πνιγμό το ' χουμε το κορίτσι;
- Όταν τον είδα... Δεν τον θέλω.
- Μα είναι λεβεντόπαιδο.
- Γιατί; Εγώ είμαι λωβή;
- Έχει πολύ καλή δουλειά.
- Δε μου αρέσει η φάτσα του.
- Είναι καλό παιδί.
- Είναι άσχημος.
- Δεν αρραβωνιάζομαι. Θέλω να βρω δουλειά.
- Ο άντρας σε ζητάει. Όχι η δουλειά.
- Δεν τον θέλω.
- Δεν θα σου βάλω το πιστόλι στο κεφάλι.
- Γυρίζω προς τη μάνα μου.
- Δε θα σου πω εγώ πάρτονε.
- Εντάξει.
- Εικοσιδύο είσαι όμως.
- We will make him wear the pants, his legs will get straight.
- I can't recall, not even what he was wearing.
- Well he... oh God he has four kids.
- Well that's better then, you won't have to worry about having babies
- When I saw him he stinked.
- Are we preparing the girl for drowning?
- When I saw him...I don't want him.
- But he's a fine looking fellow.
- Why? Am I not good looking?
- He's got a great job.
- I don't like the looks of him.
- He's a good man.
- He's ugly.
- I will not get engaged. I want to get a job.
- A man is asking for you, not a job.
- I don't want him.
- I'm not gonna put a gun to your head.
- I will go back to my mother.
- I'm not gonna tell you to take him.
- Alright.
- But you're twenty two.

- Σε κανα δίχρονο δε θα σε παίρνουν ούτε οι χήροι.
- Εσύ αποφασίζεις.
- Εγώ αποφασίζω;
- Θα μείνεις γεροντοκόρη.
- Εσυ αποφασίζεις;
- Εγώ αποφασίζω.
- Εσύ.
- Τον είδα μόνο μια φορά.
- Ε δες τον και μια δεύτερη και παρ' τον.
- Εγώ αποφασίζω;
- Ο πατέρας σου είναι άρρωστος.
- Εσύ αποφασίζεις;
- Θα πεθάνει απ' το μαράζι.
- Εγώ αποφασίζω;
- Έχει τέσσερα κορίτσια.
- Τον αδερφό σου που θα' χει θέματα στην πόλη, δεν τον σκέφτεσαι;
- Εγώ αποφασίζω;
- Πρέπει να παντρευτείς εσύ, να πάρουμε σειρά κι οι άλλες.
- Εσύ αποφασίζεις;
- Ανοίγεις φασαρίες.
- Είναι προσβολή.
- Εγώ αποφασίζω;
- In a couple years not even the widowers will want you.
- It's your decision.
- It's my decision?
- You'll become a spinster.
- It's your decision?
- It's my decision.
- It's yours.
- I only saw him once.
- Well see him for a second time and take him.
- It's my decision?
- Your father is sick.
- It's your decision?
- He'll die of sadness.
- It's my decision.
- He's got four girls.
- What about your brother, he'll have issues around town, think of him.
- It's my decision?
- You have to get married so the rest of us can take our turn.
- It's your decision?
- You're making trouble.
- It's insulting.
- It's my decision?

- Εσύ;

- Εγώ;

- Εσύ

- Εγώ...

- Το Χριστό σου, το Χριστό σας, το Χριστό σου.

- Yours?

- Mine?

- Yours?

- Mine...

- Jesus fucking Christ

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΥΣΗ

mic: Μόνο ότι ήταν μελαχρινός είδα. Μπαίνουμε σ' ένα μαγαζί που πουλούσε δώρα κοντά στο σπίτι. Ήρθε και η πεθερά μου με αυτόν και αγόρασαν τρία τριαντάφυλλα πλαστικά. Τα έχω ακόμα στο σπίτι αυτά. Εκεί να σου πώ, τον σικάθηκα. Λουλουδια για τα λουλουδια, ειπε. Τα έχω ακόμα στο σπίτι. Του έχω πει, όταν πεθάνει-αν είμαι ακόμα ζωντανή-αυτά θα του πάω στον τάφο του. Τα έχω στο σπίτι αυτά τα τριαντάφυλλα. Τα είχα παλιά σε βάζο. Τρία πλαστικά τριαντάφυλλα.

BIG PAUSE

mic. I only noticed that he had brown hair. We went into a store near the house that sells gifts. My mother-in-law came in with him and they bought three plastic roses. I still have those at home. Then and there, I'll be honest with you, he made me sick to my stomach. Flowers for a flower, he said. I still have those at home. I have told him, when he dies-if I;m still alive- I will take them to his grave. I have those roses at home. I used to have them in a vase. Three plastic roses.

ΣΤΟ ΕΠΕΚΕΙΝΑ 2

Αν όμως, όλα παν' καλά, αρχίζουν οι ετοιμασίες. Η μάνα του γαμπρού κατεβαίνει στον κάμφο και προσεύχεται για το γιό της, με την παλάμη ανοιχτή προς τον ουρανό. (Ήλιε μου, χρυσέ μου ήλιε/ Κάνε τις μέρες χρυσές για τον γιό μου).

FARAWAY 2

But if everything goes well, the preparations begin. The groom's mother goes down to the meadow to pray for her son with her palms facing the sky. (Oh sun, oh golden sun/make the days golden for my son)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ

- Αλλά τι του έκανα τότε... Τραπέζι.. Εμείς βγάσαμε τότε πρώτα το φρούτο.

- Βγάζατε πρώτα το φρούτο;

- Ναι βγάσαμε πρώτα το φρούτο. Και βγάξει η μάνα μου ροδάκινο και βάζει και μαχαιροπύρουνα.

- Για το ροδάκινο;

- Ναι για το ροδάκινο. Και παίρνει το ροδάκινο Αυτός κι αρχίζει και το κόβει.

- Με τα μαχαιροπύρουνα;

- Ναι με τα μαχαιροπύρουνα. Κι λέω εγώ "Α έτσι κάνεις; Περιμένε και θα δεις τώρα". Παίρνω το ροδάκινο, του λέω "Εγώ έτσι το τρώω!" Και το παίρνω το ροδάκινο και να στάζει, να στάζει [... εξέλιξη...] και να λέω από μέσα μου "Θα με σιχαθει! Που θα πάει θα με σιχαθει!"

Μετά είχαμε μοσχαράκι σούπα, και πιάνει η μάνα μου και φέρνει το κρέας σε πιατέλα με τα κόκαλα και όλα. Και πάει και βάζει Στον ζουμάκι και ψαχνό. Και παίρνει Αυτός τα μαχαιροπύρουνα και ξανακόβει, πάλι. Και λέω από μέσα μου "Αχ κόβεις..θα σου κάνω.. Μάνα, εγω κρέας με κόκαλο θέλω!" Και παίρνω, το κόκαλο με το... πως λέγεται μωρέ αυτο που έχει μέσα, που 'ναι έτσι μαλακό σαν μυαλό;

- Το μεδούλι λες;

- Ναι το μεδούλι. Παίρνω το κόκαλο και το δαγκώνω.

- Για να βγάλεις το μεδούλι;

- Όχι επίτηδες. Παίρνω την κουτάλα για να βγάλω το μεδούλι, κουτάλα μεγάλη και λέω "Ασ' το καλό." Το χτυπάω έτσι δε βγαίνει! Κάνω έτσι... [ήχος ρουφήγματος].

THE STORY OF THE DINNER TABLE

- Wait till you hear what I did... Dinner table... Back then we served the fruit first.

- You served the fruit first?

- Yes, we served the fruit first. My mother served peaches and brought forks and knives.

- For the peaches?

- Yes for the peaches. And He takes a peach and starts cutting it.

- With a fork and a knife?

- Yes, with a fork and a knife. And I'm like "Oh that's how you do it? Just wait and see". I take a peach and I say " This is how I eat it!" And I bite into the peach and it oozes out and it drips... (development) And I thought to myself : " he will hate me , he will definitely hate me".

Next, we had beef soup and my mother brought the meat on a platter with the bones and all. She serves Him soup and the tender parts. He uses a fork and a knife again. And I think to myself " Oh you are cutting it...I will...Mum, I want meat on the bone please!" And I take the bone with the...what you call that thing it has inside, that's soft like a brain?

- You mean the bone marrow?

- Yes, the bone marrow.I take the bone and I bite it.

- To take the bone marrow out?

- No, on purpose.I take a big spoon to take the bone marrow out and I go" Oh shit" . I pound it on the table and it doesn't get out! I go like this [sucking sound]

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΦΙΛΙΟΥ

Μια γυναίκα (στο κοινό)

- Να σου πω την αλήθεια, απ' όσα προξενιά μου ήρθανε εμένα, μου άρεσε ένας που ήτανε από ένα χωριό Των....

Μόνο αυτός.

Αυτόν θα ήθελα να τον είχα παντρευτεί.

Αυτός ήρθε στο σπίτι κι είπε.

Άντρας: Θέλω...

Γυναίκα: Ήταν πιο εξελιγμένος εκείνος

Άντρας: Να πάω στο άλλο δωμάτιο με την κοπέλα να μιλήσω.

Γυναίκα: Λέει ο πατέρας μου "Ναι". Εεε και πήγαμε στο άλλο δωμάτιο και..

Ο Άντρας στη Γυναίκα

Άντρας: Ξέρεις εγώ θα μένω, θα μένουμε στο πατρικό μου. Είμαι ... , αυτή είναι η δουλειά που κάνω.

Γυναίκα (στο κοινό): Ήταν ωραίος άντρας.

Άντρας: Εγώ έχω χορτάσει τη ζωή , είχα πολλές γυναίκες. Εσύ είχες σχέση;

Γυναίκα (στον Άντρα): Ναι. (σε αυτόν)

(ΠΑΥΣΗ)

(mic.)ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ:

Είχα φιληθεί μ' ένα αγόρι. Σ' ένα γάμο. Ήτανε πιο πολύ από περιέργεια, και το πλησίασμα και τέτοια, αλλά δεν...Ήταν κι εκείνος στην ίδια ηλικία, ήτανε παιδικό ήτανε ξέρω γω . Εκείνος ήξερε, εγώ δεν ήξερα. Στα 18 μου. Δεκαεφτά μισό ήμου. Δεν ήξερα ότι φιλιούνται οι άνθρωποι στο στόμα. Και λέω , τώρα αυτό ήτανε. Έτσι φιλιούνται. Έτσι ξεκινάει κάτι.
...

THE STORY OF THE FIRST KISS

A woman (to the audience)

-To tell you the truth/to be honest, out of all the offers I received, there was one guy that I liked and he was from ...

Only him.

I would have liked to have married him.

He came to the house and he said,

Man: I want...

Woman: He was more advanced

Man: ...to go to the other room with the girl so we can talk.

Woman: My father says yes. So we went to the other room and...

The Man to the Woman

Man: You know I will live, we will live in my parent's house. I am...That is my job.

Woman(to the audience):He was a handsome man.

Man: I've had a full life, I've been with lots of women. Have you ever had a relationship?

Woman (to the Man): Yes. (to him)

(PAUSE)

(mic.) CONFESSION:

I had kissed a boy. At a wedding.It was more of a curiosity thing, coming close to each other but you know it wasn't... We were the same age, it was childish. He knew how, I didn't. I was 18. Seventeen and a half.I didn't know that people kissed on the lips. And I'm like that's it. This is how people kiss.This is how something starts.
...

Όταν ήμουν μαθήτρια στο γυμνάσιο είχα ερωτευτεί έναν. Τον είχα ερωτευτεί αυτόν, τον φανταζόμουν ,ότι θα ήθελα να ζήσω μαζί του, να κάνω παιδιά ,να είμαι μαζί του ,να... να του δοθώ αλλά δεν έγινε αυτό, δεν έκατσε. Το πρώτο μου φιλί το θυμάμαι.

...

Ούτε που το θυμάμαι... Καθόλου, καθόλου. Ούτε γύρισα να τον δω, καθόλου. Είχα κλείσει τα μάτια μου τόσο σφικτά που δεν έβλεπα Χριστό. Δεν ξέρω πως έμεινα κοντά του, όσο με φίλαγε. Μάλλον, με κρατούσε σφικτά, πολύ σφικτά. Καθόλου, καθόλου δεν το θυμάμαι.

...

Έβαλα τα χέρια μου στο λαιμό της.
Το παντελόνι φουσκωμένο
Και ντρεπόμουν.
Έτρεμαν και τα πόδια μου.
Είχα ιδρώσει.
Μήπως μυρίζει η ανάσα μου;
Άνοιξα τα μάτια να δω αν θα με κοιτάξει.
Με κοιτάξε.
Πολύ σάλιο
Πάρα πολύ σάλιο.

...

Ε, δεν θυμάμαι το πρώτο φιλί..
Μου τα έχει κάνει όλα με το ζόρι, ο άντρας μου.
Ήμασταν αρραβωνιασμένοι ήδη έναν χρόνο, όταν με φίλησε.
Κάπου τότε έγινε, αλλά δεν θυμάμαι.

...

Κάθε πρωί, πρίν πάω σχολείο, φιλούσα στο στόμα την αφίσα του Ντι κάρπιο από τον Τιτανικό.Θυμάμαι το πάνω χείλος μου να κολλάει πάνω στο χαρτί (και να του λέω) Καλημέρα, μωρο μου.

...

Ενώ φιλιόμασταν άρχισα να φαντάζομαι πως θα ήταν ο γάμος μας, πόσα παιδιά θα αποκτήσουμε, που θα ζήσουμε.

...

When I was in middle school I was in love with someone. I was in love with him, I fantasized about him, about wanting to live with him, having children,being with him, about giving myself to him...but that didn't happen, didn't work. My first kiss, that I remember.

...

I don't even remember it. At all.At all. I didn't even look at him, not at all.I had shut my eyes so hard , I couldn't see a thing.I don't know how I stayed beside him while he was kissing me. I guess he was holding me rather tightly. I don't remember it at all, no way.

...

I put my hands on her neck.
The trousers puffed
And I was embarrassed.
My legs were shaking.
I was sweating.
Does my breath smell?
I opened my eyes to see if she'd look at me.
She did.
Lots of saliva
So much saliva.

...

Ah, I don't remember the first kiss...
My husband did everything to me by force.
We were already engaged for a year when he kissed me.
Around that time, I don't remember.

...

Every morning before I go to school I used to kiss a poster of DiCaprio from Titanic on the lips. I remember my upper lip sticking to the paper (and I'd say) Good-morning baby.

...

While we were kissing I kept imagining how our wedding would be like, how many children we would have, where we would live.

...

Σιγά-σιγά με φίλησε στο μάγουλο και μετά στο στόμα.
...

He slowly kissed me on the cheek and finally on the mouth.
...

Μου βάλε και γλώσσα. Γλώσσα έτσι. Μεσ στο στόμα μου...

He stuck his tongue down my throat. His tongue, like this. Inside my mouth.

-Πώς δηλαδή;

-Like how?

-Εδώ, βρε παιδί μου. Έτσι, όπως είναι το πάνω χείλος, πήρε τη γλώσσα κι άρχισε να την πιέζει εκεί απάνω...σα...πώς να στο πω τώρα;
...

-Here, like this, here is my upper lip, so he pushed his tongue on there, like...how can I say it?
...

Έκατσα δίπλα του και με φίλησε λες και τρώει σπανάκι.
...

I sat next to him and he kissed me like he would eat spinach pie.
...

Ήταν ένα ξαδερφάκι μου θα πω, στο χωριό στη νότια..., Το οποίο ήταν πολύ καγκουράκι... Και μία μέρα που πίναμε παράνομα μπύρες γιατί ήμασταν δεκατριών, δεκατεσσάρων χρονών, μου λέει έχεις φιλήσει ποτέ;

I'll say it was a cousin of mine from the village in north... He was such a chav... One day while we were drinking beer illegally cause we were thirteen, fourteen years old, he goes :

Του λέω όχι και μου λέει κλείσε το στόμα σου κι έκλεισα το στόμα μου κι άρχισε να με φιλάει αυτός κανονικά. Κι είχα έτσι σφικτά τα δόντια μου. Είχα έτσι το στόμα μου πολύ σφικτά, δεν ήθελα να φιλήσω με γλώσσα, σικαινόμουνα. Ένιωθα άγχος ότι θα κολλήσω κάτι κι ότι θα μας δει κανείς.
...

have you ever kissed anyone?

I say no and he says "close your mouth" and I closed my mouth and he started kissing me for real. I was clenching my teeth like this. I was clenching my mouth like this, I didn't want to put my tongue in, it was disgusting. I was nervous that I might get infected or someone might see us. That's all.
...

Το πρώτο μου φιλή.. Παίξαμε μπουκάλα. Ήτανε γαλλικό.

My first kiss...We played spin the bottle. It was french.

-Σα μανικιούρ;

-Like a manicure?

-Γαλλικό φιλή, μωρέ. Είκοσι δευτερόλεπτα, με γλώσσα και απ' όλα.. Με αναπνοή από τη μύτη.

-Like a french kiss! Twenty seconds, tongues and everything. Breathing from the nose.

Γυναίκα: (σε αυτόν) Ναι έχω φιληθεί μ' ένα αγόρι.

Woman (to him): Yes, I have kissed a boy.

Άντρας: Λυπάμαι. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε.

Man: I'm sorry. We cannot move forward.

Γυναίκα: Ε ε (αντίδραση)

Woman: um...um (reaction)

Άντρας: Στο σόι μας έχουμε συνηθίσει να παίρνουμε τίμιες γυναίκες.

Man: In my family we are used to having moral women.

Γυναίκα: Εντάξει.

Woman: Fine.

ΑΛΛΑΓΗ CUT

- (μπροστά) Κοίτα, αφού είναι προξενιό δεν έχεις αισθήματα για τον άλλον, οπότε κι όχι να σου πει, ντάξει. Τότε, δεν το κατάλαβα. Ήμουνα και δεκαοχτώ τότε. Μετέπειτα, κατάλαβα τι εννοούσε εκείνος

Εγώ ήξερα ότι πας στην εκκλησία, σ' ευλογεί ο παπάς και κάνεις παιδιά. Εγώ όταν είπα σχέση, εννοούσα ότι φιλήθηκα με ένα αγόρι όχι... Κι εκείνος ο...

- Μαλάκας

- Πες τον μαλάκα

- Βγαλ' το από μέσα σου (εξέλιξη - ο μαλάκας σε διάφορες γλώσσες)

- Ναι ναι αυτός, ο Μαλάκας, πήγε κι είπε τότε στον παππού μου, ότι δεν την παίρνω για αυτό το λόγο. Κι αυτός ο...

Τολμούσα εγώ να πω στον πατέρα μου ότι πήγα και φιλήθηκα; Άσε και που το αγόρι θα το τσάκιζε, ένα ήταν. Ένα και μονάχο του. Ναι, και δεν...

CHANGE CUT

-(to the front) Listen, as long as it's an arrangement you don't have feelings for the other person so even if they say no, it's fine. I didn't get it then, I was eighteen. Later, I understood what he meant. All I knew was that you go to church, the priest blesses you and you have a child. When I said "relationship", I meant I had kissed a boy, no... And that...

-That asshole

-Let's call him an asshole

-Let it out (development-the word asshole in different languages)

-Yes, yes that asshole told my grandfather that he won't take me because of that. And that...

Would I dare say to my father that I had kissed someone? He would kill the boy, and he was only one, an only child. Yeah, so I didn't...

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΙΚΑΣ

Ηχητικό- Προικοσύμφωνο

-Το βασικό στο προξενιό ήταν η προίκα το ΤΙ ΘΑ ΠΑΡΕΙΣ.

THE STORY OF THE DOWRY

audio - dowry contract

-The most important thing in an arrangement is the dowry, WHAT YOU WILL GET.

ΣΤΟ ΕΠΕΚΕΙΝΑ 3

Η νύφη δείχνει την προίκα της στο χωριό κι ο κόσμος, βλέποντάς την, λέει τρεις φορές Να ζήσουν, Να γεράσουν.

Η μάνα του γαμπρού, πριν δύσει ο ήλιος, κάνει λάκκους στη γη για να ψηθούν οι κουλούρες του γάμου που θα φαγωθούν στο γλέντι. Ο πατέρας της νύφης στολίζει ένα κριάρι με λουλουδία στο κεφάλι, το πάει σ'ένα σταυροδρόμι, τα παιδιά χορεύουν γύρω του, κι έπειτα, έρχονται οι φίλοι του γαμπρού με άλογα και παίρνουν το ανθοστολισμένο ζωντανό. Η νύφη με τις φίλες της πάει στη βρύση να γεμίσει τη στάμνα με νερό. Το αμίλητο νερό.

Οι δύο συμπεθέρες συναντιούνται κάτω από ένα ψηλό βουνό και χορεύουν τον αρχαίο χορό, τον συγκαθιστό. Το σούρουπο, η μάνα του γαμπρού πάει ένα αγόρι στη νύφη να κοιμηθεί μαζί της, για να κάνει αγόρια. Το ίδιο βράδυ, ο γαμπρός, κρατώντας ένα μαχαίρι, κατεβαίνει στο ποτάμι μαζί με τον Μπράτιμο, τον καλύτερό του φίλο. Καρφώνει το μαχαίρι στο χώμα και χορεύει γύρω από αυτό.

Στο σπίτι της νύφης, σφάζουμε τον κόκορα. Να το ματώσουν το ταίριασμα, να στεριώσει. Να βγει αίμα κι από πάνω κι από κάτω.

(mic)“Ο παραδοσιακός τρόπος θανάτωσης του πουλερικού”

Να το ματώσουν το ταίριασμα....

(mic) Βρίσκουμε και πιάνουμε γερά ένα μαχαίρι. Συνήθως μεγάλο και κοφτερό, ώστε να φύγει με την μία το κεφάλι του πτηνού.

Να στεριώσει...

FARAWAY 3

The bride shows her dowry to the village and when they see it people say “live and grow old” three times. Before sunset, the groom’s mother digs holes on the soil to bake the wedding bread that will be eaten during the feast. The father of the bride gets a ram, puts flowers on its head and takes it to a crossroad. The children dance around it and then the friends of the groom come and take the ram on horseback. The bride and her friends go to the fountain and fill their urns with water. The “unspoken water”.

The two mothers-in-law meet under a tall mountain and perform the ancient dance , the sinkathistos. At dusk, the groom’s mother brings a young boy to the bride’s house to sleep alongside her. So she gives birth to boys. On the same night, the groom with his best friend, the Bratimo, goes down to the river holding a knife which he sticks to the ground and dances around it.

At the bride’s house they slaughter a rooster. They say they should bleed the match, to root it down. Blood flows from everywhere.

(mic.) “The traditional method of poultry slaughtering”

To bleed the match...

(mic.) We get a firm grip on a knife, usually big and sharp , so the bird’s head slides down easy.

To root it down...

(mic) Κατευθυνόμαστε αποφασιστικά προς το κοτέτσι και εντοπίζουμε το πουλί που θέλουμε να σφάξουμε. Το κοιτάμε στα μάτια και ξεκινάμε το κυνήγι. Αυτό τρέχει να σωθεί, όμως εμείς είμαστε πιο γρήγοροι και το πιάνουμε. Μπράβο μας.

Να βγει αίμα κι από πάνω κι από κάτω.

(mic) Το κρατάμε γερά, αυτό προσπαθεί να ξεφύγει αλλά μάταια, εμείς είμαστε πιο δυνατοί. Με το ένα πόδι, πατάμε τα πόδια του πουλιού, και με το άλλο, πατάμε τα φτερά του. Έπειτα, πιάνουμε το κεφάλι του και το κόβουμε με μια απότομη κίνηση, για να μη το ταλαιπωρήσουμε περισσότερο το κακόμοιρο το πουλί.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Δεν το αφήνουμε μέχρι να ξεψυχήσει, γιατί μπορεί να συνεχίσει, ακόμη και ακέφαλο, να τρέχει δεξιά αριστερά και να το χάσουμε. Κρίμα τόσοσ κόπος.

ΠΡΩΤΗ ΝΥΧΤΑ ΓΑΜΟΥ-ΠΑΡΘΕΝΙΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΕΝΤΟΝΙΟΥ
ομαδικό/chorός

(mic.) -Στο γάμο τον δικό μου, με αλλάζανε πέντε γυναίκες εμένανε. Τότες μας αλλάζανε εμάς. Τότε που πήγα εγώ νύφη, η πεθερά μου με τις άλλες γυναίκες ήρθανε να μ' αλλάξουνε. Εγώ μόλις τις είδα σκιάχτηκα η μαύρη. Να σε παίρνουν, να σε γδύνουν, όπως σ' έκανε η μάνα σου τσιτσιδι και τους λέω: "Αφήστε με, ορίστε τα ρούχα μου, αφήστε να τα φορέσω μόνη μου" Όχι λένε αυτες. Κι απέ που λες, με γδύσανε, με ψαχουλέψανε μην έχω τίποτα απάνω μου και κοπώ και πω πως τάχα είμαι παρθένα και μου φορέσανε το πουκάμισο και τότενες πήγα με τον άντρα

(mic.) We approach the chicken coop determined. We locate the bird we want to slaughter. We look it in the eye and begin the chase. It will try to escape but we are faster and we catch it. Well done to us.

Blood flows from everywhere...

(mic.) We hold it firmly, it tries to escape but it's no use, we are stronger. One leg on the bird's legs, the other on the wings. Then we grab its head and we chop it off with a swift move, so we don't torture the poor animal more.

CAUTION: We do not let go until it dies, because even when beheaded it can run around and we might lose it. All that trouble gone to waste.

WEDDING NIGHT-VIRGIN

The story of the sheet
ensemble/chorus

(mic.)- On my wedding night there were five women dressing me. They used to dress us back then. When I became a bride, my mother-in-law and the other women came up to prepare me. Poor me, I freaked out when I saw them. They would undress you, see you in the raw like when your mother gave birth to you and I told them: Leave me alone, I can do it myself. No way, they said.

μου. Και απέ περιμένανε απόξω και μόλις έγινε το θέλημα το δικό μου και του άντρα μου, μετά από λίγο ξαναμπήκε η ξαδερφοσυνουφάδα μου μέσα, μου πήρε το πουκάμισο με τα αίματα και το 'βγαλε όξω και το 'δειξε στους συμπεθέρους και το βάλανε απάνω στο γιούκο για να το βλέπουνε όλοι. Μόλις έγινε αυτό, ρίχνανε ντουφεκιές γιατί ήμουν εντάξει –παρθένα.

Ανοίγει σε όλους. Γλέντι

Όλοι: ΠΑΡΘΕΝΑ ... ΠΑΡΘΕΝΑ ...
ΠΑΡΘΕΝΑ...

Μεγιά τον Πούτσο (intermedio)

“ Μεγιά τον πούτσο, Νύφη μου”

“ Μεγιά τον πούτσο, Νύφη μου”

“Μεγιά τον πούτσο, Νύφη μου”

- Η ψωλή δεν είναι βρύση, άφησέ την να γεμίσει, να φαριστηθεί γαμήσι.

- Της γυναίκας ο καημός, λούσα, πούτσα και χορός.

- Άσπρο κώλο που 'χει η νύφη, να τον είχανε κι οι γύφτοι.

- Το μερακλίδικο μουνί βουνά ξεθεμελιώνει, στερεύει λίμνες και γιालούς και ποταμούς θολώνει.

- Ή μικρή μικρή γαμήσου ή μεγάλη κωλοστήσου.

Όσο οι άλλοι γλεντούν και τραγουδούν εν είδη βακχείας, ένας/μια στο μικρόφ.

Then they stripped me, they groped me to make sure I didn't have anything sharp on me to cut myself with so to pretend I am a virgin. They dressed me in the nightgown.I laid with my husband. They were waiting outside and once his will and mine was done, my new sister-in-law entered the room, took my bloody nightgown and took it out to show it to the in-laws and they put it on top of the yioukos (a pile made of bedding in the corner), for everyone to see. After that, they started shooting their rifles in the air because I was alright – a virgin.

Cut to the feast.

All: VIRGIN..VIRGIN..VIRGIN...

While the others are feasting in a baccic way, one person goes to the microphone.

(mic.) – But if she wasn't alright- If she wasn't a virgin and she was damaged- the celebrations, the music and the joy would stop. And the bride's parents would leave in shame, because as they say : If the product is bad, the wedding is over. Afterwards they would put her up on a donkey backwards, so she would facing backwards. They would give her back to her father and say:She's only good to mount a donkey. A dick, that is. And just like that, the marked out bride went back to her father and remained unmarried for the rest of her life, because she was damaged goods.

(mic.) -Άμα όμως δεν ήταν εντάξει-Δεν ήτανε παρθένα κι ήταν μουτζουρωμένη-σταμάταμε τα γλέντια, τα νταούλια κι οι χαρές και φεύγανε οι γονείς της νύφης, ντροπιασμένοι, γιατί κατά πως λένε: Έκλασε η νύφη, σκόλασε ο γάμος. Έπειτα, την παίρνανε και τη βάνανε απάνω σ' ένα γαϊδούρι ανάποδα, για να τοιράει πίσω. Τη δίναν πίσω στον πατέρα της και λέγανε την παροιμία: Αυτή είναι για τον γαϊδάρο καβάλα. Για τον πούτσο καβάλα, δηλαδή. Κι έτσι, η στιγματισμένη νύφη γύρναγε στον πατέρα της κι έμενε σ' όλη της τη ζωή, ανύπαντρη, γιατί ήταν πειραγμένη. Χαλασμένη.

Η μουτζουρωμένη Νύφη λει:

(mic.) Με πήρανε τη νύχτα και με γυρίσαν στον πατέρα μου, καβάλα στο γαϊδούρι. Μαύρο γαϊδούρι ήτανε, απ' αυτά που καβαλάν οι ντροπιασμένοι. Τους κοίταζα στα μάτια...τους γονείς του. Απόρησα. Δεν ήξερα. Γιατί; Δεν είχα... Δεν ήμουν... Μ' εκείνον μόνο είχα πάει, μ' αυτόνε που με πάντρεψαν. Δεν είχα πάει μ' άλλον. Σου ορκίζομαι στα πεθαμένα μου. Σ' ό,τι έχω ιερό. Μ' εκείνον μόνο. Με βάλανε καβάλα, να τοιράω ανάποδα και με γυρίσαν στον πατέρα μου. Ζητήσανε κι άλλα προικιά. Ένα χωράφι. Μ' εκείνον μόνο είχα πάει. Ορκίζομαι. Άμα με είδε ο πατέρας μου καβάλα, κατέβασε τα μάτια. Δεν έχω ξαναδεί τα μάτια του από τότε. Δεν με κοιτά. Ορκίζομαι. Τους έδωσα ό,τι ήθελαν. Προικιά, χωράφια, όλα. Με 'βάλαν ίσια τώρα στο γαϊδούρι και γύρισα στον άντρα μου και στα πεθερικά μου. Παρθένησα ξανά.

he spoiled bride says:

(mic.) in the night, they sent me back to my father, on a donkey. A black donkey it was, like the ones the disgraced would ride. I was looking at his parents. I was confused. I couldn't understand. Why? I hadn't...I wasn't...I had only been with him, the one I'd married. I hadn't been with anyone else, so help me God. Just him. They put me on the donkey, facing backwards and sent me to my father. They asked for more dowries. More land. I had only been with him. I swear. When my father saw me ride he lowered his eyes to the ground. I haven't seen his eyes since. He never looks at me. I swear. I gave them everything they asked for. Dowries, land, everything. They put me back on the donkey- facing forward this time and I went back to my husband and my in-laws. A virgin, once again.

ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΕΞ

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

-Η πρώτη νύχτα του γάμου είναι... Δυο φορές τον είχα δει όλο κι όλο και μετά, παντρευτήκαμε. Μ' έναν άνθρωπο που δεν ξέρεις καθόλου, που' ναι ξένος, ε, ξένος, ... η πρώτη νύχτα του γάμου είναι... τι να λέω τώρα; Είναι ότι πιο άσχημο μπορεί να συμβεί σε άνθρωπο.

(παύση)

Ήταν ένα σπιτάκι μικρό κι ήταν χωρισμένο εδώ με σανίδες και κενό. Κι από δω κοιμότανε τα πεθερικά μου. Και στο άλλο δωμάτιο πήγαμε εμείς, το ζευγάρι. Μπήκαμε μέσα, μ' έγδυσε, μετά γδύθηκε κι αυτός... ε κι ήρθε από πάνω μου. Εγώ έσφιγγα τα δόντια, κράταγα τα χέρια μου έτσι (δείχνει με τα χέρια σα να κρατάει το σεντόνι με δύναμη), και αυτό. Τίποτα άλλο. Ένωσα αφόρητο πόνο, αφόρητο. Και το πρωί, μπήκε μέσα η πεθερά μου, να πάρει το σεντόνι να το δείξει στον άντρα της, στον πεθερό μου. Ήθελα ν' ανοίξει η γη να με καταπιεί. Φριχτά πράγματα, φριχτά.

-Φρίκη.Φρίκη ήταν η πρώτη νύχτα του γάμου. Μου λέει: γιατί δεν ξέρεις εσύ;Πως να ξέρω εγώ; Επειδή ξέρεις εσύ πρέπει να ξέρω και εγώ; Την άλλη μέρα έχω βγει από το δωμάτιο με μαυρισμένο μάτι. Ποιός ξέρει; Με τον αγκώνα, με κάτι.. έτσι όπως παλεύαμε. Ήταν να πάω και στους δικούς μου εκείνες τις μέρες και δεν πήγα,μέχρι να φύγει Αυτό...

- Δεν ήξερα που να βάλω τα χέρια μου, που να βάλω τα πόδια μου, πώς να τη αγγίξω, πώς ν' αρχίσω.

-Γδυθηκαμε. Ήταν από πάνω μου και με ρώταγε αν πονάω. Όταν τελειώσαμε,δεν υπήρχε καθόλου αίμα στα σεντόνια.

SEX FOR THE FIRST TIME

CONFESSIONS

The wedding night is... I had only seen him twice before we got married. The wedding night with someone you don't know at all, a stranger it's...what can I say? It's the ugliest thing that can happen to a person.

(pause)

It was a small house divided here with wood boards and a gap. My in-laws slept on that side and we went to the other room, the couple. We went in, he took off my clothes, then he took off his and...well he came on top of me. I was clenching my teeth, holding my hands like this (she demonstrates holding the sheet tight) and that was it. Nothing else. I felt unbearable pain, unbearable. And in the morning my mother-in-inlaw came into the room to take the sheet to show her husband, my father-in-law. I wanted to bury my face in the sand. Horrible things,horrible.

- Horrific. The wedding night was horrific. He says: why don't you know? How should I know? Just because you know, should I know as well? The next day I got out of the room with a black eye. Who knows? Maybe with the elbow or something...during the struggle. I was planning to visit my family but I didn't, I waited until that was gone.

-I didn't know where to put my hands, where to put my legs,how to touch her, how to start.

-We took our clothes off. He was on top of me, asking me if it hurts.When we finished, there was no blood on the sheets.

(εμένα η πρώτη μου φορά θυμάμαι)

-Ενωθα ευχαρίστηση κι αυτό ήταν κακό. Δεν είχα τελειώσει το σχολείο, θα με περνούσανε για τσούλα που... Ήμουν τρελά ερωτευμένη.

-Ήμασταν πολύ σοβαροί... Αυτό το θυμάμαι καθαρά. Τα πόδια μας ήταν μες τη μέση. Δεν υπήρχε κάποιο βολικό μέρος να βάλουμε τα πόδια μας... Και ύστερα έπρεπε να βγάλουμε και τόσα πράγματα-παντελόνια, κάλτσες, μποξεράκια, πουλόβερ, κοντομάνικα... με κάθε ρούχο που βγάζαμε, γινόμασταν και πιο σοβαροί. Διήρκεσε πολύ λίγο.

-Πονούσε. Θυμάμαι τη μυρωδιά του προφυλακτικού και ύστερα σπυράκια στο δέρμα μου από το κρύο.

-Ενα βράδυ, σπίτι του κάναμε ότι κάναμε μέσα στα σκοτάδια, και μέσα στο σκοτάδι έμπαινε λίγο φως απ'έξω από το δρόμο από μια ρωγμή από το παράθυρο. Ξέρεις το λίγο φως το κίτρινο. Εκεί είπα δεν θέλω να ζήσω κάτι άλλο ας πεθάνω τώρα. Ήταν σαν να πηγαίνω στο παράδεισο, δεν ένιωθα σώμα, χέρια τίποτα, μόνο την ανάσα του άκουγα. Αυτό δεν το έχω ξαναζήσει και μακάρι να το ζήσουν και να το ζουν και άλλοι.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ...

Ήθελα να παντρευτώ, κάποια στιγμή, αλλά αν είχα την επιλογή κι έκανα μια άλλη ζωή, όχι. Στα 22 μου δεν ήθελα να παντρευτώ. Ήθελα, απ' την άποψη ότι δεν μου άρεσε η ζωή του χωριού. Τόσο περιορισμός, ξέρεις. Και ήθελα να φύγω και φανταζόμουν την πόλη, τη μεγάλη ζωή, να ξεφύγω τέλος πάντων.

(I remember my first time)

-I felt pleasure and that was bad. I hadn't finished school yet, they would say I'm a whore...I was madly in love.

-We were very serious...I remember it clearly. Our legs were on the way. There was not a comfortable place to put our legs...And then we had so many things to take off-pants, socks, boxers, sweaters, T-shirts...with each garment we took off, we became even more serious. It didn't last long.

-It hurt. I remember the smell of the condom and then the pimples on my face from the cold.

-Some night, at his place. We did what we did in the dark. There was a crack in the window and a little light came in. You know, yellow light. I thought I don't want to experience anything else, I'm ok to die now.

It was like I went to heaven, I didn't feel the body, the hands, nothing, I just heard his breath. I haven't experienced that ever again. I wish others do and will.

THE STORY OF...

I wanted to get married, some day, but if I had the option and I had lived a different life, then no. I didn't want to get married at 22. The only positive in it was that I hated the village life, too many restrictions you know. So I wanted to leave, to get away and I dreamt about life in the big city.

Αλλά ο πατέρας μου ήταν πολύ αυστηρός. Πάρα πολύ αυστηρός. Ήμουν τόσο περιορισμένη που δεν υπήρχε περίπτωση. Ήμουν σίγουρη ότι θα παντρευτώ με προξενικό.

Ξέρεις πόσοι παρέλασαν απ' το σπίτι; Ου... Χαμός γινότανε, πολὺς κόσμος αλλά ήταν ὅλοι παρ' τον ἕναν και χτύπα τον ἄλλο. Ε, μετά, περάσανε τα χρόνια, κόντευα κι εγὼ 22, ο πατέρας μου ήταν ἄρρωστος-εἶχε καρκίνο, δεν το ξέραμε τότε, αλλά ἔχανε βάρος κι ἦταν... ἄστα να πάνε, ἦταν κι οἱ ἀδερφές μου που ἔπρεπε να πάρουν σειρά, Ε... και εἶπα το ναῖ Στον...

Ἦρθε, με εἶδε, τον εἶδα και... ξεκίνησε προξενικό. Ο πρῶτος του ξάδερφος το ξεκίνησε που' κε παντρευτεί την πρῶτη μου ξαδέρφη. Φάγαμε το μεσημέρι στο σπίτι της θειάς μου ξέρω γω ἐκεῖ πέρα και τ' ἀπόγευμα, βγήκαμε και πήγαμε για καφέ. Ἦταν πιο ἐξελιγμένα τα πράγματα, ἀς πούμε. Ὑστερα, ἐρχόταν στο σπίτι και μ' ἐπαίρνε. Μετά, ἀνέβηκα ἐγὼ στην πόλη και τον εἶδα, ε, και τα βρήκαμε.

3 Ιουνίου του 84 ἐγίνε κείνο το τραπέζι και στις 19 Φλεβάρη του 85, στεφανωθήκαμε. Ξέρεις, ὅταν τον πρωτόδα τότε στις 2 του Ιούνη, εἶπα δεν τον θέλω, δε μ' ἀρέσει ἐμφανισιακά. Δε μ' ἀρεσε αλλά ἄρχισε ἡ θειά μου τα εἶναι «εἶναι καλὸ παιδί, ἔχει καλὴ δουλειά, σκέψου τον πατέρα σου, τις ἀδερφές σου, θα μείνεις γεροντοκόρη» κι εἶπα ἐντάξει, ἀς εἶναι. Ὅπως και να το κάνεις, ἄμα δεν ἔχεις αἰσθήματα, ἄμα δεν εἶσαι... ἐρωτευμένος, εἶναι λίγο αγοραπωλησία, συμφωνία. Ε, κι εἶπα ἀς εἶναι...

Μέχρι τελευταία στιγμή που παντρευόμουν εἶχα μια θλίψη. Παρόλο που ἐγὼ εἶμαι πάντα γελαστή, κοιτῶ τις φωτογραφίες του γάμου μου, οἱ οποίες

But my father was very strict. Extremely strict. I was so restricted that there was no other option. I always knew I would have an arranged marriage.

You know how many grooms came about? Oh well. Loads of people, but one worse than the other. Well, the years passed, I was almost 22, my father was sick- he had cancer- we didn't know it then. He was losing weight though and he was... my sisters had to get married as well, so I said yes to...

He came to see me, he saw me, I saw him, so the matchmaking begun, by his first cousin who was married to my first cousin.

We had lunch at my aunt's house and afterwards we went for coffee. Things were more evolved, let's say. Later, he would come and collect me from my house. At some point I went to the city and we matched.

That lunch took place on June 2nd 1984. We got married on February 18th 1985. You know, back on June 2nd when I first saw him, I said I don't want him, I don't like his appearance. I didn't like him but my aunt was all like "he is a good man, he has a good job, think of your father, your sisters, you will remain a spinster..." and I said fine, let it be. The truth is, if you have no feelings for each other, if you are not... in love, it is just a transaction, a deal. So I said, let's go for it...

Up until the last minute before getting married I felt a little sad at times. Even though I am a happy person, when I look at my wedding pictures there is no smile. Let alone that there are parts of my wedding that I don't remember, can you believe that? For example if

είναι όλες- δεν υπάρχει χαμόγελο. Άσε που πολλά κομμάτια του γάμου μου δεν τα θυμάμαι, το πιστεύεις; Πχ αν μου πεις τώρα μέσα στην εκκλησία δε θυμάμαι τίποτα, δεν έχω αίσθηση τι αισθανόμουνα. Μόνο ότι έβρεχε, θυμάμαι. Πιστεύω ότι αυτό είναι έλλειψη ... καψούρας ρε παιδάκι μου , δεν υπήρχε ο έρωτας.

Βέβαια, εγώ ήμουν πιο καλά απ' τη μάνα μου, γιατί τον είχα ζήσει κιόλας λίγο, πριν τον παντρευτώ, είχαμε κάνει και τις βόλτες μας. Αυτή τον είδε δυο φορές τον πατέρα μου όλο κι όλο, και μετά κατευθείαν στην εκκλησία. Αυτό ήτανε.

Και η αδερφή μου η κοντινή με προξενió παντρεύτηκε αλλά κακόπαθε. Τέσσερις είμαστε. Οι δυο μικρές γλίτωσαν, μόνες τους κάνανε ό, τι κάνανε. Εμείς... Η αδερφή μου η δεύτερη δηλαδή, δεν πήγε καλά το πράγμα. Όταν πήγα στο γάμο της, ένιωσα θλίψη· την ίδια θλίψη που 'χα κι όταν παντρεύτηκα εγώ.Και δεν περνάει καλά, δηλαδή. Μαζί είναι ακόμη αλλά... δεν... Ενώ με τις αδερφές μου τις δύο μικρότερες , ειδικά την τρίτη που 'χει κάνει τέσσερα παιδιά κι είναι τώρα τόσα χρόνια μαζί κι ακόμα...λιώνει, είναι άλλο. Όταν παντρεύτηκε,χαϊρόμουνα..δηλαδή ήταν σαν να το ζούσα εγώ.

Σου μένει ένα απωθημένο, να ξέρεις. Πώς είναι να καψουρεύεσαι για τον άλλο, να..., ο έρωτας ρε παιδάκι μου.

Αλλά πιστεύω με τον άντρα μου αυτό που μας κράτησε ήταν... ήταν ήπιων τόνων. Δε με πήρε και με στρίμωξε μες στο σπίτι.Να αφήνεις στον άλλο χώρο να αναπνέει είναι το πιο σημαντικό. Να συνεννοείσαι, ρε παιδάκι μου. Έτσι, το παίρνεις πιο ελαφρά.

you ask me about the moments in the church I have no recollection , I don't know what I was feeling.All I remember is the rain. I believe it's because of the lack of passion, there was no love.

Of course I had it better than my mother because I knew him a bit before we got married,I had spent time with him.As for her, she only saw him once or twice and then straight to church. Done.

My sister had an arranged marriage herself but she was not lucky.We were four sisters.The two younger ones were saved, they did what they wanted. But us...It didn't go well for my sister.When I attended her wedding I felt sad, the same sadness I felt during mine. It's not a good one...They are still together but...

While my two younger sisters , especially the third one-she has four kids, they've been together for years and she still... yearns for him-it's different.When she got married I was so happy...it was as if I was living it.

You have to know that something will always stay unfulfilled...What it's like to fall for someone, to be passionate...the love, you know.

I believe that what sustained my husband and I was that he was...calm.He didn't lock me inside the house.Allowing the other person some breathing space, it's vital. Understanding each other, you know?This way, you take it more lightly.

ΟΔΗ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ-ΚΑΨΟΥΡΑ

Με ήθελε...

Ήμουν η μόνη γυναίκα που γνώρισε και με ήθελε.

Εγώ ήμουν... ήμουν πιο... πιο απόμακρη, πιο ψυχρή.

Αυτός ο τύπος ήταν πολύ ερωτικός, πολύ δοτικός.

Ήθελε να είναι κοντά μου, να με φροντίζει, να μου σκουπίζει τους ιδρώτες, να μου κουβαλάει τα ψώνια, να μου βάζει θερμομέτρο όταν αρρωσταίνω, να μου δίνει το πανωφόρι του όταν κρυώνω, να με υπερασπίζεται στους συγγενείς μου, να μου λέει ότι έχω δίκιο ακόμη κι όταν δεν έχω, να με...

(mic) ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ:

-Ο Γιώργος ήταν πολύ δυνατό πράγμα , συναίσθημα. Ήταν 23 κι εγώ 20. Ήμουν τρελά ερωτευμένος μαζί του, μεγάλος έρωτας. Ε, μια μέρα , αυτός δεχόταν πίεση από τους δικούς του να παντρευτεί , ειδικά από την αδερφή του την μαλακισμένη που ήξερε , ξέρεις ότι ήταν... πονηρούς τους λέγανε τότε. Χωρίσαμε. Του είχαν βρει μια κοπέλα από προξενιά , είχε και λεφτά εκείνη δεν ήταν φτωχή σαν εμένα. Κάνανε αρραβώνες, εμείς μιλούσαμε από κάτι κινητά, τις παντόφλες που είχαν τότε. Αλλά με τον Γιώργο ήταν αυτό το πράγμα που δεν θα το ξεχάσω ποτέ μου.

-Εγώ θυμάμαι τον πρώτο μου έρωτα στο Δημοτικό. Ο Άρης. Όλα τα κοριτσάκια θέλανε τον Σπύρο που ήταν ψηλός λεπτός, ξανθός γαλανομάτης καθόμασταν και μαζί κι εμένα μου άρεσε ο Άρης που ήταν σαν τον γύφτο. Εννοώ, ωραίος αλλά μελαχρινός, ρε παιδάκι

ODE TO LOVE-PASSION

The wanted me...

I was the only woman he had met and he wanted me.

I was...I was more...distant, colder.

This guy was very erotic, very giving.

He wanted to be around me, to take care of me, to wipe my sweat, to carry my groceries, to put the thermometer on me when I get sick, to give me his coat when I get cold, to defend me to my relatives, he wanted to tell me I am right even when I'm not, to...

(mic.) CONFESSION:

-With George it was very powerful, with lots of emotions. He was 23 and I was 20. I was crazy in love with him, big love. So, one day, he was being pressured by his folks to get married, especially from his sister, that bitch who knew, you know she was... We called them sneaky back then. We broke up. They had found a girl for him, an arrangement. She had money, she wasn't poor like me. They got engaged, we would talk over crappy cell phones, they looked like shoes. But with George it was something I will never forget.

-I remember my first love in elementary school. His name was Aris. All the other girls wanted Spyros , because he was tall , thin, blonde with blue eyes . We sat next to each other but I liked Aris, who looked like a gypsy. I mean, handsome but brunette.

Brunette...Like in the colors of my current husband. Do you know that old custom, where you have to put sugar almonds in your bed to see who you'll marry? A lady had given me some sugared almonds and I had seen a brunette man. My husband.

μου. Μελαχρινός.. Δηλαδή στα χρώματα του άντρα μου που είναι τώρα. Ή όπως το ένα άλλο έθιμο που λένε. Να βάλεις λένε κουφέτα από το δίσκο στο κρεβάτι σου να δεις ποιον θα πάρεις; Εγώ μου 'χε δώσει από δίσκο κουφέτα κάποια κυρία κι είχα δει έναν μελαχρινό άντρα. Τον άντρα μου.

-Δεν θυμάμαι πια το όνομα του. Με κυνηγούσε σε όλο το σχολείο και κάθε που ακουμπούσε τα μαλλιά μου, ξεκινούσαμε πάλι απ' την αρχή. Αυτό γινόταν κάθε μέρα στο διάλειμμα. Τον είδα να κυνηγάει ένα άλλο κορίτσι και σταμάτησα να τρέχω μαζί του.

-Η πρώτη μου αγάπη ήταν η Ειρήνη. Μας άρεσε να πηγαίνουμε παρέα στο λούνα παρκ ταψί συγκρουόμενα ταψί συγκρουόμενα ταψί συγκρουόμενα και ξανά στο τάψι. Το πρώτο μας ραντεβού γωνία Γαμβέτα με Αθανασίου Διάκου να την περιμένω μπροστά απ το κομμωτήριο. φορούσα μια άσπρη βερμούδα και μου είχε χαλάσει το φερμουάρ. πέρασα όλο το ραντεβού με το άγχος να μη φανεί το ανοιχτό φερμουάρ. Να μη φανεί το βρακί μου. Το επόμενο καλοκαίρι φίλησε άλλον.

-Ήμασταν σα τον Ρομέο και την Ιουλιέτα, εγώ στο μπαλκόνι, αυτός κάτω, και μιλούσαμε. Έτσι συναντιόμασταν, επειδή οι γονείς δεν μας άφηναν να βρισκόμαστε. Και εγώ, για να τον συναντήσω για ένα τέταρτο, θα έπρεπε να έχω μάθει όλα τα μαθήματα, να έχω μαζέψει τα ζώα, να έχω μαγειρέψει και να έχω καθαρίσει, για να βγω για 15 λεπτά να συναντήσω τον Όγκνιάν.

-I don't remember his name anymore. He used to chased me all around school and every time he would touch my hair, we would start over. This would happen every day during recess. I saw him chasing another girl and I stopped running with him.

-My first love was Irene. We liked going to the amusement park together. Tin bumper cars tin bumper cars tin bumper cars and back to the tin again. Our first date was on the corner of Gamveta and Diakou street . I was waiting for her in front of the hair salon.

I was wearing white bermuda shorts and the zipper was broken. I spent the entirety of the date worried that it wouldn't show that she couldn't see my underwear.

Next summer, she kissed someone else.

-We were like Romeo and Juliette, I was on the balcony, he was outside and we were talking. This is how we would meet, because the parents didn't let us see each other. If I wanted to see him- only for fifteen minutes- I had to have done all my homework, taken care of the animals, cooked and cleaned. Just to be allowed to go meet Ognian for 15 minutes.

ΠΕΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΣΕΝΑ-ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

-Δεν έχω νιώσει την αγάπη. Η αγάπη είναι σεβασμός. Μετά τον γάμο, προσπάθησα να τον σεβαστώ. Τον αγάπησα, ναι. Τον σεβόμουν, πρώτα απ' όλα, τον σεβόμουν. Τον αγάπησα, βέβαια. Έπειθα τον εαυτό μου. Εγώ δεν είχα νιώσει ποτέ μου άλλη αγάπη για άντρα με αυτό τον τρόπο. Δεν έχω γνωρίσει κανέναν άλλον εκτός από αυτόν. Κανέναν άλλον. Μια ζωή ήμουνα...

Εμένα δε με σεβάστηκε ποτέ αυτός ο άνθρωπος. Ποτέ. Πάντα φώναζε και εγώ δεν ήθελα να μας ακούνε. Κανείς. Και του έλεγα εντάξει, εντάξει. Και το εκμεταλλευόταν. Ελεγε έχω μια χαζή, που την κάνω ό,τι γουστάρω. Ό,τι θέλω εγώ γίνεται. Τον εαυτό μου λυπάμαι που δε με σεβάστηκε ποτέ. Που έζησα αυτή τη ζωή που έζησα, με αυτόν τον άνθρωπο. Όπως πήγε η ζωή μου, μετανιώνω που ζω. Δεν την γνωρίζω την αγάπη. Τον σεβασμό. Σεβασμό. Να με σέβονται για αυτό που είμαι. Δεν ήμουν ικανή να κάνω άλλα πράγματα. Αν ήμουν, θα τα έκανα και τώρα. Αγάπη είναι να δίνεις και να παίρνεις. Μια καλή κουβέντα. Μια βόλτα, έτσι απλά να περπατάμε. Δεν έχουμε πάει πουθενά ποτέ μαζί, μόνο δύο φορές κάμπινγκ.

-Η πρώτη φορά που ένιωσα αγάπη ήταν για την κοπέλα μου στο σχολείο. Η πρώτη φορά που ράγισε η καρδιά μου ήταν για την κοπέλα μου στο σχολείο. Ξέραμε πως θα χωρίζαμε -θα σπουδάζαμε σε διαφορετικές χώρες- και αποφασίσαμε να το ζήσουμε στο έπακρο. Γελούσαμε ενώ δακρύζαμε. Όταν χωρίσαμε, της έδωσα ένα ποίημα πάνω σε μια χαρτοπετσέτα - ήταν ενός Βούλγαρου ποιητή από τη δεκαετία του 1930. Καταδικάστηκε σε θάνατο όσο ήταν ακόμα νέος και το έγραψε για τη γυναίκα του.

DIE FOR YOU- THE END OF LOVE

-I haven't felt love. Love is respect. After the wedding I tried to respect him. I loved him after a while, yes. I respected him. Before everything else, I respected him. Of course, I loved him. I convinced myself constantly. I have never felt love for another man this way. I have never met anyone else, except for him. No one else. All my life I was...

That man never respected me. He always yelled and I didn't want people to hear. Anyone. I would say to him fine, fine, fine. And he took advantage of that. He thought I have a stupid one, I can do whatever I want to her. I can do anything I want. I feel sorry for myself for never respecting myself. For I lived this life I lead with this person. If I look at how my life went, I regret staying alive. I don't know what love is like. Respect. Respect. To be respected for what I am. I wasn't capable of doing other things. If I were, I would be doing them now. Love is to give and to take. A kind word. A walk, to simply walk. We have never gone somewhere together, just for camping twice.

-The first time I felt love was for my girlfriend in high school. The first time my heart broke was for my girlfriend in high school. We knew we would break up -we were going to study in different countries- and we decided to live every moment like it was the last. We laughed while tearing up. When we broke up, I gave her a napkin with a poem on it - a Bulgarian poet's from the 1930's. He was sentenced to death when he was still young and he wrote it for his wife.

Περί αποχωρισμού

Στη γυναίκα μου

Θα ἔρχομαι κάποτε στον ύπνο σου
Απρόσκλητος επισκέπτης.
Μη μ' ἀφήσεις στο δρόμο
Μην κλειδώσεις την πόρτα.

Θα ῥθω ἤσυχα και απαλά θα κάτσω
Θα σ' ἀγναντεύω στο σκοτάδι.
Κι όταν τα μάτια μου θα ἔχουν χορτάσει
Θα σου δώσω ένα φιλί και θα σ'
αποχωριστώ.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΥ

- Ξεμπαρκάρω, πάω στο χωριό και λέω
της μάνας μου, Τώρα θα παντρευτώ.
Βρες μου μία να παντρευτώ. Καλά και
στο καράβι ἔβρισκες... αμε. Ουου για να
παντρευτείς είχε. Ὅπως πάει το βαπόρι
να ακουμπήσει στον ντόκο περιμένουν
διακόσιες ἀπ' ἔξω. Διάλεξε και πάρε
(παύση).

Εγώ εἶχα μία γκόμενα στο Μέξικο.
Μεξικάνα ἦτανε. Δεν ἦταν μαύρη ἀλλά
οὔτε και ἄσπρη. Χρόνια ἤμασταν μαζί
κι εἶχαμε κι ἀλληλογραφία. Κι όταν
ἦταν να παντρευτώ, της ἔγραψα "Μη
μου ξαναγράψεις γιατί παντρεύομαι.
Τελειώσαμε" (παύση)

Και σταμάτησε να μου γράφει.

Και πήγε η μάνα μου και μου βρήκε Την...
Βράδυ γίνηκε το προξενιό. Εεε την εἶδα
κι εγώ και λέω "καλή εἶναι". Εἶπαμε το ναι
και σε μια βδομάδα ἔγινε ο γάμος. Ἐτσι
ἔγινε η δουλειά.
(Παύση)

Μέχρι τώρα, μαζί ἤμασταν... Τώρα
εκείνη... Ε δεν μπορούσα να κάνω τίποτα
ἄλλο. Τι να κάνω;
(Παύση)

Parting

To my wife

I'll sometimes come in your sleep
an unexpected visitor.
Do not leave me on the street
do not bar the door.

I'll enter quietly and softly sit.
I'll gaze upon you in the dark.
And when my eyes have gazed their fill,
I'll kiss you and depart.

THE STORY OF THE CAPTAIN

I come back from the sea to my village
and I tell my mother I will get married
now. Find me someone. Well you could
find someone on the ship...Oh, so many.
When the boat reaches the docks there
are like two hundred of them waiting.
Make your choice.
(pause)

I had a chick in Mexico.She was Mexi-
can.She was neither black nor white.We
were together for years , we even had
correspondence. When I decided to get
married I wrote to her "Don't write to me
again because I'm getting married.We're
over."(pause)

And she stopped writing.

So my mother found me...The arrange-
ment happened at night.Well, I saw her
and I thought "she's good". We said yes
and a week later we were married. That's
how it happened.
(pause)

Until recently we were together... Now
she... Well, there was nothing else I could
do , was there?
(pause)

Περνούσα καλά, πολύ καλά μαζί της..
Τώρα αυτή δεν είχε τύχη. Αν έκανα εγώ
τίποτα, καμιά πουστιά και με τιμώρησε ο
θεός.. εγώ εκεί, εκεί το ρίχνω.

(παύση)

Με την γυναίκα μου είχαμε ερωτευτεί
που λέμε, ήταν πάρα πολύ καλή, πάρα
πολύ καλή.

(παύση)

Δέκα χρόνια έχουσε περάσει. Το όνομά
μου φώναξε πριν φύγει. Ναι

(παύση)

Εκεί που καθότανε φώναξε (ήχος) και
σηκώθηκα και πήγα από πάνω της. Κάτι
ήθελε να πει.. γιατί τα τούτα δα της
(δείχνει τα χείλη του) παίζανε.

Δεν έβγαλε τίποτα

(ήχος πουλιού)

Δεν πειράζει καλά ήτανε.

(παύση)

Ναι, ήτανε καλά, καλά.

(ανάβει τσιγάρο - πουλιά)

Να, εδω κάθονται. Αυτός είναι που
κάνει τη δουλειά. Α να τος, να τος. Ναι.
Να αυτή είναι η θηλυκιά Το κατάλαβε,
έχει κάτσει πάνω στο δέντρο. Είναι το
ζευγάριμα τώρα.

Έπρεπε, έπρεπε να μείνει.

(παύση)

Εγώ λέγω ότι μήπως έκανα καμιά πουστιά,
κάτι με το Θεό κι ο Θεός με τιμώρησε.
Αυτό το πράγμα να πούμε.

Μα δεν είχε τίποτα.

(κοιτάει τα πουλιά)

Να, εδω κάθονται. Αυτός είναι που κάνει
τη δουλειά.

Τι να κάνουμε καλά ήτανε.

- Οι μνήμες (ανάπτυξη) σε κρατάνε και
σου δίνουν δύναμη . Οι αναμνήσεις .
Να πεις μένω σε αυτή την ανάμνηση και
προχωράω.

I had a great time with her, a great time...
Now she wasn't lucky. Maybe I did some-
thing wrong, maybe I did a bad thing and
this is how God is punishing me. I put the
blame there.

(pause)

My wife and I, we were in love as they
say,she was very good,very good.

(pause)

It's been ten years. She called out my
name before she passed.Yes.

(pause)

As she was sitting there she called it out
(sound) and I got up and went to her.She
wanted to say something...because her
(shows the lips) were trembling.

Nothing came out

(bird sound)

It's fine, it was good.

(pause)

Yes it was good, good.

(he lights a cigarette - birds)

Look, here is where they sit.This one is
doing the deed.Ah, there he is,there he
is.Look, this is the female.She knows, she
's sitting on the tree.It's time for the mat-
ing.

She should,she should have stayed.

(pause)

Maybe I did something bad ,something
that has to do with God and God pun-
ished me. That's it.

But she was fine,she didn't have anything.

(he looks at the birds)

Look,here is where they sit.This one is do-
ing the deed.

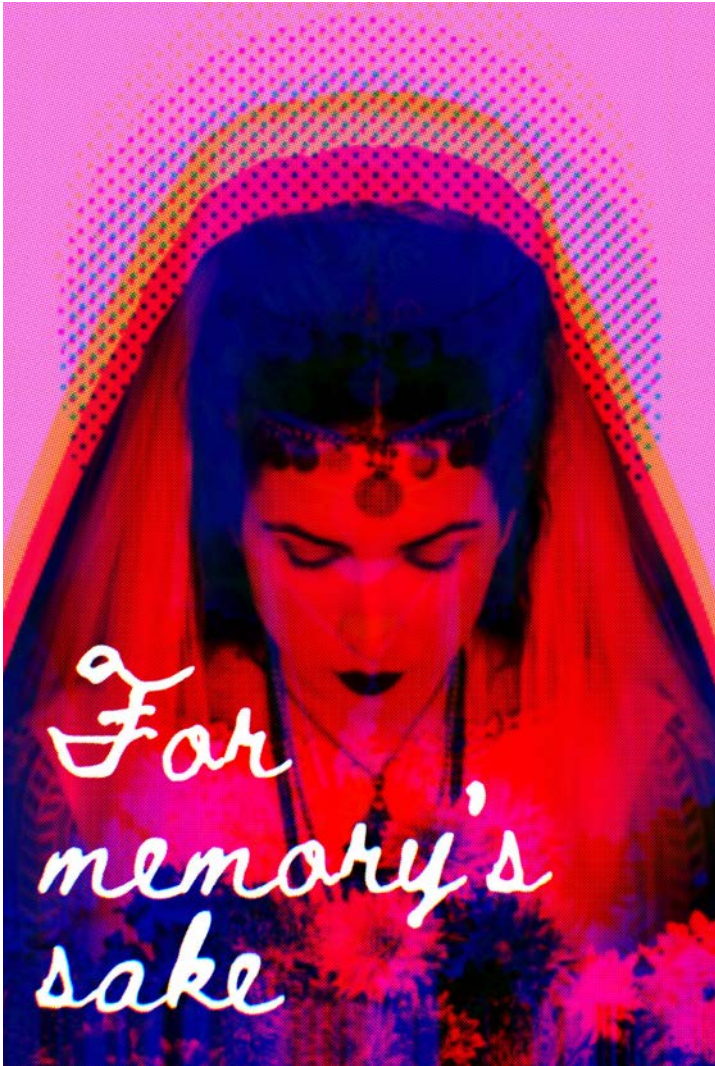
What can you do... It was good.

-Memories (development) keep you go-
ing and give you strength. Remember-
ing. To be able to say,I hold this memory
and I move on.

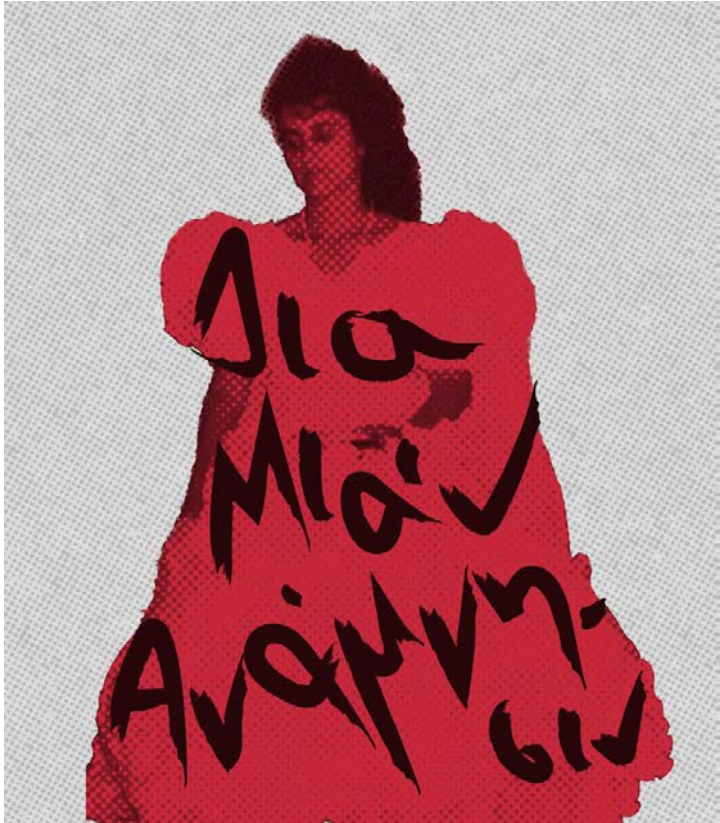

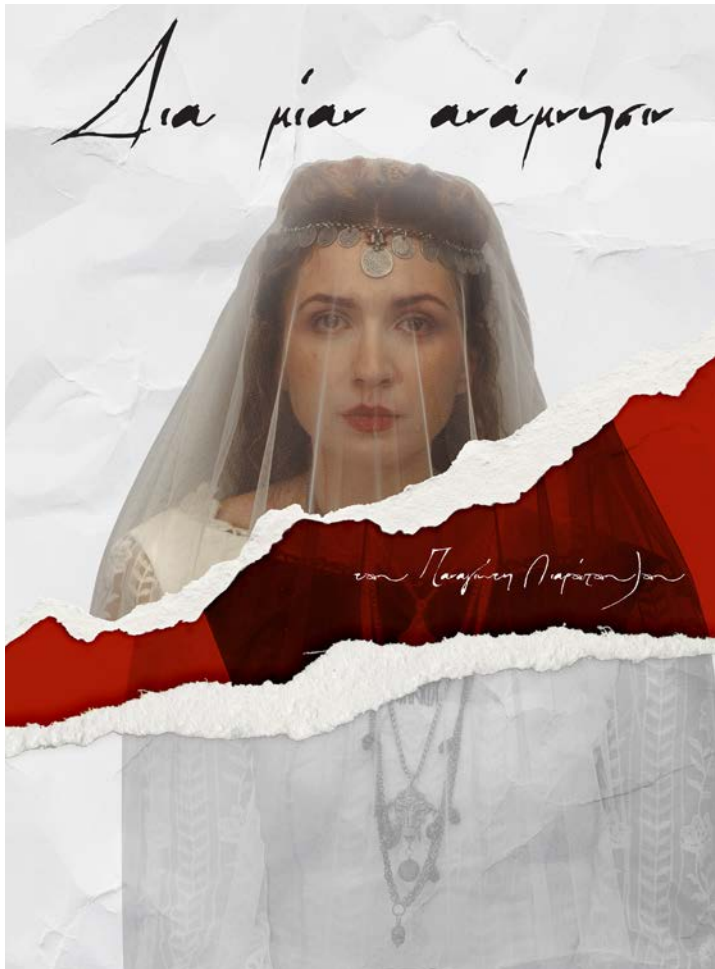

Boróka Balint
member of Inter Alia

Δια μίαν ανάμνησιν

των Παραμύθων Νιαϊστανίου

Γρηγόρης Μιλόβι
Grigoris Milovi

Ευχαριστίες

Η ομάδα του "Δια μίαν Ανάμνησιν" θα ήθελε να ευχαριστήσει:
Τ-ο Εθνολογικό & Λαογραφικό Μουσείο Χρισσού – Συλλογή Ηλία Δαραδήμου για την ευγενική παραχώρηση των παραδοσιακών ελληνικών στολών.

Την Τριαντάφυλλη Παπαναστασίου

Τον "Κινητήρα" - καλλιτεχνικό δίκτυο παραστατικών τεχνών

Την Αντιγόνη Γύρα

Τους Μαρίνα Παπούλια, Χάρη Μητσιόπουλο

Την Ματίνα Μέγκλα για την παραχώρηση του νυφικού

Το "οινομαγειρείο της Αλεξάνδρας" και την κ.Αλεξάνδρα Ρουμελιάδου

Την κ. Αλεξάνδρα Πασαμήτρου για την παραχώρηση κοσμημάτων και της οικίας της για τις ανάγκες της φωτογράφισης

--

Για τις μεταφράσεις των κειμένων:

Αγγλικά : Narod Shahinian

Βουλγάρικα : Boyka Boneva

Αλβανικά : Aulona Lupa

Ρουμάνικα :Maria Adelina Stremciuc, Mara Căruțașu

Thanks

"For Memory's Sake" team would like to thank:

The Ethnological & Folklore Museum of Chrisso - Ilias Daradimos Collection for kindly providing their traditional Greek costumes.

Triantafilli Papanastasiou

Kinitiras - creative network of performing arts

Antigoni Gyra

Marina Papouli, Charis Mitsiopoulos

Matina Megla for providing the wedding dress

Alexandra's Winery and Alexandra Roumeliadou

Alexandra Pasamitrou for providing her jewelry and her house for the needs of our photoshooting.

--

For the texts' translations:

English : Narod Shahinian

Bulgarian : Boyka Boneva

Albanian : Aulona Lupa

Romanian :Maria Adelina Stremciuc, Mara Căruțașu

Παραγωγή / Produced:

Εταίροι προγράμματος / Partners:

BoWB.

Χορηγοί / Sponsors

ANTIVIRUS

theatermag.gr

M
M E G L A - M

ATLAS E.P.

Προσβασιμότητα: ATLAS E.P.

inter alia
Inspiring social change

